Udskriftsdato: onsdag den 15. april 2026

LBK nr 1150 af 03/11/2024 (Gældende)

Bekendtgørelse af konkurrenceloven

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: Erhvervsmin.,
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, j.nr. 24/10232

Bekendtgørelse af konkurrenceloven[1)]

Herved bekendtgøres konkurrenceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 360 af 4. marts 2021 med de ændringer, der følger af § 10 i lov nr. 2601 af 28. december 2021 og lov nr. 638 af 11. juni 2024.

Kapitel 1

Formål, anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Loven har til formål at fremme en effektiv samfundsmæssig ressourceanvendelse gennem virksom konkurrence til gavn for virksomheder og forbrugere.

§ 2. Loven omfatter enhver form for erhvervsvirksomhed samt støtte ved hjælp af offentlige midler til erhvervsvirksomhed.

Stk. 2. Reglerne i kapitel 2 og 3 gælder ikke, hvis en konkurrencebegrænsning er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering. En konkurrencebegrænsning, som er fastsat af en kommunalbestyrelse, er kun en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering, når konkurrencebegrænsningen er nødvendig for, at kommunalbestyrelsen kan opfylde de opgaver, den er pålagt i henhold til lovgivning.

Stk. 3. Beslutninger truffet af bestyrelsen i et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, sidestilles med beslutninger truffet af kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2.

Stk. 4. Afgørelse af, hvorvidt en konkurrencebegrænsning er omfattet af stk. 2, træffes af den minister, under hvis ressortområde den pågældende regulering henhører. Anmoder Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vedkommende minister om at afgøre, hvorvidt en konkurrencebegrænsning er omfattet af stk. 2, skal ministeren træffe afgørelse senest fire uger fra modtagelsen af styrelsens anmodning. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan forlænge fristen.

Stk. 5. Hvis Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen finder, at en offentlig regulering eller en støtteordning kan have skadelige virkninger for konkurrencen eller i øvrigt kan hindre en effektiv samfundsmæssig ressourceanvendelse, kan styrelsen til vedkommende minister samt erhvervsministeren afgive en begrundet udtalelse, som påpeger mulige skadelige virkninger for konkurrencen, samt fremkomme med forslag til fremme af konkurrencen på området. Vedkommende minister skal efter forhandling med erhvervsministeren svare på Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens udtalelse senest fire måneder fra modtagelsen af styrelsens udtalelse. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan forlænge fristen.

Stk. 6. Når en konkurrencebegrænsende aftale, en vedtagelse inden for sammenslutning af virksomheder, en samordnet praksis mellem virksomheder eller et misbrug af en dominerende stilling kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union, anvendes EUF-traktatens artikel 101 eller 102 parallelt med § 6 eller § 11 eller alene. Kapitel 5-8 finder ligeledes anvendelse på sådanne aftaler m.v. eller over for en sådan adfærd.

§ 3. Loven omfatter ikke løn- og arbejdsforhold. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan dog til brug for sit arbejde kræve oplysninger af organisationer og virksomheder om løn- og arbejdsforhold.

§ 4. (Ophævet)

§ 5. Bestemmelserne i kapitel 2 finder ikke anvendelse på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis inden for samme virksomhed eller koncern.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen nærmere regler om anvendelsen af stk. 1, herunder regler om, hvad der forstås ved aftaler m.v. inden for samme virksomhed eller koncern.

§ 5 a. Afgrænsningen af det relevante marked efter denne lov sker på grundlag af undersøgelser af efterspørgsels- og udbudssubstitution og den potentielle konkurrence. Den potentielle konkurrence skal

undersøges, når de involverede virksomheders stilling på det relevante marked er blevet dokumenteret og denne stilling giver anledning til tvivl om, hvorvidt loven er overtrådt.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan inddrage ekstern sagkundskab til brug for vurderingen efter stk. 1.

§ 5 b. I denne lov forstås ved følgende:

1) National konkurrencemyndighed: En myndighed, som af en medlemsstat i medfør af artikel 35 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 er udpeget til at have kompetence til at anvende artikel 101 og 102 i EUF-traktaten.
2) National administrativ konkurrencemyndighed: En administrativ myndighed, som af en medlemsstat er udpeget til at udføre alle eller nogle af en national konkurrencemyndigheds opgaver.
3) National konkurrenceret: Bestemmelser i national ret, som overvejende forfølger de samme mål som artikel 101 og 102 i EUF-traktaten, og som anvendes på samme sag og parallelt med EU-konkurrenceretten i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82, samt bestemmelser i national ret, som overvejende forfølger de samme mål som artikel 101 og 102 i EUF-traktaten, og som anvendes alene, for så vidt angår artikel 31, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om styrkelse af de nationale konkurrencemyndigheders forudsætninger for at håndhæve konkurrencereglerne effektivt og sikring af et velfungerende indre marked, undtagen bestemmelser i national ret, som pålægger fysiske personer strafferetlige sanktioner.
4) Appelret: En national ret, der efter almindelige retsmidler har beføjelse til at foretage prøvelse af afgørelser fra en national konkurrencemyndighed eller prøvelse af retsafgørelser om sådanne afgørelser, uanset om denne ret selv har beføjelse til at fastslå, at der foreligger en overtrædelse af konkurrenceretten.
5) Håndhævelsessag: En sag, der behandles af en konkurrencemyndighed under anvendelse af artikel 101 eller 102 i EUF-traktaten, indtil den pågældende konkurrencemyndighed har afsluttet en sådan sag ved at træffe en afgørelse som omhandlet i artikel 10, 12 eller 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om styrkelse af de nationale konkurrencemyndigheders forudsætninger for at håndhæve konkurrencereglerne effektivt og sikring af et velfungerende indre marked, eller så længe konkurrencemyndigheden ikke har fastslået, at den ikke har grund til at forfølge sagen yderligere, eller en sag, der behandles af Kommissionen, indtil der er truffet en afgørelse som omhandlet i artikel 7, 9 eller 10 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82.
6) Kartel: En aftale eller samordnet praksis mellem to eller flere konkurrenter om at samordne deres konkurrencemæssige adfærd på markedet eller påvirke de relevante konkurrenceparametre gennem forskellige former for praksis, f.eks., men ikke udelukkende, fastsættelse eller koordinering af købs- eller salgspriser eller af andre forretningsbetingelser, herunder i forbindelse med immaterielle rettigheder, tildeling af produktions- eller salgskvoter, markedsdeling og fordeling af kunder, herunder tilbudskoordinering, import- eller eksportbegrænsninger eller konkurrencebegrænsende foranstaltninger over for andre konkurrenter.
7) Bistandssøgende myndighed: En national konkurrencemyndighed, der anmoder om gensidig bistand som omhandlet i artikel 24, 25, 26, 27 eller 28 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om styrkelse af de nationale konkurrencemyndigheders forudsætninger for at håndhæve konkurrencereglerne effektivt og sikring af et velfungerende indre marked.
8) Bistandssøgt myndighed: En national konkurrencemyndighed, der modtager en anmodning om gensidig bistand, og i tilfælde af en anmodning om bistand som omhandlet i artikel 25, 26, 27 eller 28 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om styrkelse af de nationale konkurrencemyndigheders forudsætninger for at håndhæve konkurrencereglerne effektivt og sikring af et velfungerende indre

marked det kompetente offentlige organ, som har det primære ansvar for at fuldbyrde sådanne afgørelser efter nationale love, forskrifter eller administrativ praksis.

Kapitel 2

Forbud mod visse konkurrencebegrænsende aftaler

§ 6. Det er forbudt for virksomheder m.v. at indgå aftaler, der direkte eller indirekte har til formål eller til følge at begrænse konkurrencen.

Stk. 2. Aftaler efter stk. 1 kan f.eks. bestå i

1) at fastsætte købs- eller salgspriser eller andre forretningsbetingelser,
2) at begrænse eller kontrollere produktion, afsætning, teknisk udvikling eller investeringer,
3) at opdele markeder eller forsyningskilder,
4) at anvende ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen,
5) at stille som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand,
6) at to eller flere virksomheder samordner deres konkurrencemæssige adfærd gennem oprettelsen af et joint venture, eller
7) at fastsætte bindende videresalgspriser eller på anden måde søge at få en eller flere handelspartnere til ikke at fravige vejledende salgspriser.

Stk. 3. Stk. 1 gælder også for vedtagelser inden for en sammenslutning af virksomheder og samordnet praksis mellem virksomheder.

Stk. 4. Med henblik på at bringe overtrædelser af stk. 1 til ophør kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udstede påbud, jf. § 16. For at imødekomme de betænkeligheder, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i relation til stk. 1, kan styrelsen endvidere gøre tilsagn, som virksomheden har afgivet, bindende, jf. § 16 a, stk. 1.

Stk. 5. Aftaler og vedtagelser, som er forbudt efter stk. 1 - 3, er ugyldige, medmindre de er undtaget efter § 7, er fritaget efter § 8 eller § 10 eller er omfattet af en erklæring efter § 9.

§ 7. Forbuddet i § 6, stk. 1, gælder ikke for aftaler mellem virksomheder, vedtagelser inden for en sammenslutning af virksomheder og samordnet praksis mellem virksomheder, jf. dog stk. 2-5, såfremt

1) de deltagende virksomheders samlede markedsandel ikke overstiger 10 pct. på noget relevant marked, der er berørt af aftalen m.v., når denne er indgået mellem virksomheder, der er faktiske eller potentielle konkurrenter på et af disse markeder (aftaler mellem konkurrenter), eller
2) de enkelte deltagende virksomheders markedsandele ikke overstiger 15 pct. på noget relevant marked, der er berørt af aftalen m.v., når denne er indgået mellem virksomheder, der ikke er faktiske eller potentielle konkurrenter på et af disse markeder (aftaler mellem ikke-konkurrenter).

Stk. 2. Kan en aftale mellem virksomheder, en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder og en samordnet praksis mellem virksomheder vanskeligt klassificeres som omfattet af stk. 1, nr. 1 eller 2, finder markedsandelen i stk. 1, nr. 1, anvendelse.

Stk. 3. Undtagelserne i stk. 1 gælder ikke, hvis aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis har til formål at begrænse konkurrencen.

Stk. 4. Forbuddet i § 6, stk. 1, gælder uanset stk. 1, for en aftale mellem virksomheder, en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder og samordnet praksis mellem virksomheder, hvis denne aftale m.v. sammen med lignende aftaler m.v. begrænser konkurrencen.

Stk. 5. Undtagelserne i stk. 1 gælder, selv om virksomhedernes samlede markedsandele overskrider de nævnte grænser i to på hinanden følgende kalenderår.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan efter at have indhentet en udtalelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætte regler om beregningen af den omsætning eller andre forhold, der indgår i beregningen af markedsandele efter denne lov, herunder regler om mindre overskridelser af de nævnte grænser.

§ 8. Forbuddet i § 6, stk. 1, finder ikke anvendelse, hvis en aftale mellem virksomheder, en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder eller en samordnet praksis mellem virksomheder

1) bidrager til at styrke effektiviteten i produktionen eller distributionen af varer eller tjenesteydelser eller fremmer den tekniske eller økonomiske udvikling,
2) sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelene herved,
3) ikke pålægger virksomhederne begrænsninger, som er unødvendige for at nå disse mål, og
4) ikke giver virksomhederne mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer eller tjenesteydelser.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan efter anmeldelse fritage en aftale mellem virksomheder, en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder eller en samordnet praksis mellem virksomheder fra forbuddet i § 6, stk. 1, hvis styrelsen skønner, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt. Anmeldelse af den pågældende aftale m.v. med anmodning om fritagelse efter stk. 1 kan indgives til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Styrelsen fastsætter nærmere regler om anmeldelse, herunder regler om brug af særlige anmeldelsesskemaer, og om indsendelse af en ikkefortrolig udgave af en anmeldelse.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 2 skal angive, for hvilket tidsrum fritagelsen gælder. Fritagelsen kan meddeles på vilkår.

Stk. 4. Efter anmeldelse kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen forlænge en fritagelse, såfremt styrelsen skønner, at betingelserne i stk. 1 fortsat er til stede. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan undlade at behandle en anmeldelse efter stk. 2 eller stk. 4, hvis aftalen m.v. mærkbart kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

Stk. 6. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan ændre eller tilbagekalde en afgørelse efter stk. 2 eller stk. 4, hvis

1) de faktiske forhold har ændret sig på et for afgørelsen væsentligt punkt,
2) deltagerne i aftalen m.v. ikke overholder stillede vilkår, eller
3) afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige eller vildledende oplysninger fra deltagerne i aftalen m.v.

§ 9. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan efter anmeldelse fra en virksomhed eller sammenslutning af virksomheder erklære, at en aftale, vedtagelse eller samordnet praksis ikke efter de forhold, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har kendskab til, falder ind under forbuddet i § 6, stk. 1, og at der derfor ikke er grundlag for at udstede påbud i medfør af § 6, stk. 4. Styrelsen fastsætter nærmere regler om anmeldelse, herunder regler om brug af særlige anmeldelsesskemaer, og om indsendelse af en ikkefortrolig udgave af en anmeldelse.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan undlade at behandle en anmeldelse efter stk. 1, hvis en aftale m.v. mærkbart kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne i Den Europæisk Union.

§ 10. Erhvervsministeren fastsætter efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen regler om fritagelse fra forbuddet i § 6, stk. 1, for grupper af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som opfylder betingelserne i § 8, stk. 1.

Stk. 2. Når aftaler, vedtagelser inden for en sammenslutning af virksomheder eller en samordnet praksis, som er omfattet af en gruppefritagelse udstedt i medfør af stk. 1, i et konkret tilfælde har virkninger, som er uforenelige med betingelserne i § 8, stk. 1, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen inddrage gruppefritagelsen for de virksomheder m.v., som er involveret i aftalen m.v.

Kapitel 2 a

Dominerende virksomheders samhandelsbetingelser

§ 10 a. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan påbyde en dominerende virksomhed at indsende sine generelle samhandelsbetingelser, når

1) der foreligger en ikke ubegrundet klage fra en konkurrent,
2) der foreligger særlige markedsforhold, og
3) der på grund af disse forhold er et særligt behov for, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får en større indsigt i, hvorledes den dominerende virksomhed fastsætter sine priser, rabatter m.v.

Påbuddet kan alene angå samhandelsbetingelserne for de markeder, som klagen angår.

Stk. 2. Påbud efter stk. 1 gælder i 2 år fra det tidspunkt, hvor afgørelsen er endelig.

Stk. 3. Ved »samhandelsbetingelser« forstås det til enhver tid gældende grundlag, hvorefter en virksomhed generelt fastsætter sine priser, rabatter, markedsføringstilskud og gratisydelser samt vilkårene for, at virksomheden vil kunne yde disse økonomiske fordele over for sine handelspartnere.

Stk. 4. Virksomheder, der har indsendt samhandelsbetingelser efter stk. 1, kan anmode Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om at få disse vurderet. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen træffer afgørelse inden for 6 måneder. Fristen løber fra det tidspunkt, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har modtaget de oplysninger fra virksomheden, der er nødvendige for at vurdere samhandelsbetingelserne. Har Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke truffet afgørelse inden for denne frist, betragtes samhandelsbetingelserne som godkendt.

Stk. 5. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan undlade at træffe afgørelse, hvis afgørelsen kan have betydning for, om en eller flere virksomheder misbruger en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, og samhandelen mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union mærkbart kan påvirkes heraf.

Stk. 6. Såfremt samhandelsbetingelserne er i strid med § 11, stk. 1, eller administreres i strid med § 11, stk. 1, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udstede påbud om, at en eller flere af bestemmelserne i samhandelsbetingelserne skal ophæves eller ændres. Såfremt samhandelsbetingelserne er udformet på en sådan måde, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke har et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag til at kunne vurdere, om samhandelsbetingelserne er i strid med § 11, stk. 1, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udstede påbud om, at en eller flere af bestemmelserne skal præciseres.

Stk. 7. Anvender en dominerede virksomhed, der har fået et påbud efter stk. 1, over for handelspartnere på det danske marked priser, rabatter, økonomiske fordele eller øvrige vilkår, som i ikke ubetydelige grad afviger fra eller ikke fremgår af de samhandelsbetingelser, der er indsendt til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, kan dette tillægges betydning i forhold til den almindelige bevisførelse i en sag efter § 11.

Stk. 8. Bestemmelsen i stk. 7 finder tillige anvendelse, hvis en dominerende virksomhed handler i strid med et påbud efter stk. 6. Dette gælder dog ikke, hvis en klage over påbuddet er tillagt opsættende virkning, jf. § 19, stk. 4.

Kapitel 3

Misbrug af dominerende stilling

§ 11. Det er forbudt for en eller flere virksomheder m.v. at misbruge en dominerende stilling.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal efter forespørgsel erklære, hvorvidt en eller flere virksomheder indtager en dominerende stilling, jf. dog stk. 7. Meddeler Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, at en virksomhed ikke indtager en dominerende stilling, er meddelelsen bindende, indtil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen tilbagekalder den.

Stk. 3. Misbrug efter stk. 1 kan f.eks. foreligge ved

1) direkte eller indirekte påtvingelse af urimelige købs- eller salgspriser eller af andre urimelige forretningsbetingelser,
2) begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne,
3) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen, eller
4) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

Stk. 4. Med henblik på at bringe overtrædelser af stk. 1 til ophør kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udstede påbud, jf. § 16. For at imødekomme de betænkeligheder, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i relation til stk. 1, kan styrelsen endvidere gøre tilsagn, som virksomheden har afgivet, bindende, jf. § 16 a, stk. 1.

Stk. 5. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan efter anmeldelse fra en eller flere virksomheder erklære, at en given adfærd ikke efter de forhold, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har kendskab til, er omfattet af stk. 1, og at der derfor ikke er grundlag for at udstede påbud i medfør af stk. 4.

Stk. 6. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om det materiale, som skal foreligge til brug for en afgørelse efter stk. 2 eller 5, herunder om indsendelse af en ikkefortrolig udgave af en forespørgsel eller anmeldelse.

Stk. 7. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan undlade at træffe afgørelse efter stk. 2 eller stk. 5, hvis afgørelsen kan have betydning for, om en eller flere virksomheder misbruger en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, og samhandelen mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union mærkbart kan påvirkes heraf.

Kapitel 3 a

Konkurrenceforvridende støtte

§ 11 a. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan udstede påbud om, at støtte, der er ydet ved hjælp af offentlige midler til fordel for bestemte former for erhvervsvirksomhed, skal bringes til ophør eller skal tilbagebetales.

Stk. 2. Påbud efter stk. 1 kan udstedes, når støtten
1) direkte eller indirekte har til formål eller til følge at forvride konkurrencen og
2) ikke er lovlig i henhold til offentlig regulering.

Stk. 3. Afgørelse af, om ydet støtte er lovlig i henhold til offentlig regulering, træffes af vedkommende minister, henholdsvis af den pågældende kommunale tilsynsmyndighed, medmindre andet følger af anden lovgivning. Afgørelse af, hvorvidt en ydet støtte er lovlig i henhold til offentlig regulering, skal træffes senest fire uger fra modtagelsen af styrelsens anmodning. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan forlænge fristen.

Stk. 4. Påbud efter stk. 1 om tilbagebetaling af støtte kan rettes til private erhvervsvirksomheder, selvejende institutioner samt helt eller delvis offentligt ejede virksomheder, der drives i selskabsform. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at påbud efter stk. 1 om tilbagebetaling af støtte også kan rettes til nærmere bestemte helt eller delvis offentligt ejede virksomheder, der drives i selskabslignende form.

Stk. 5. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beføjelser efter stk. 1 til at påbyde offentlig støtte tilbagebetalt forældes 5 år efter, at støtten er udbetalt. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter renter i forbindelse med påbud om tilbagebetaling efter stk. 1 af ulovlig støtte. Forrentning skal ske med den i henhold til EU's statsstøtteregler til enhver tid fastsatte rentesats, der anvendes ved tilbagebetaling af statsstøtte. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan fastsætte, at renter tilskrives med renters rente fra den dato, hvor den ulovlige støtte første gang blev stillet til rådighed for modtageren, og indtil datoen for tilbagebetalingen af støtten. Renter, der er påløbet i det foregående år, tilskrives renter hvert efterfølgende år.

Stk. 6. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan efter anmeldelse erklære, at offentlig støtte efter de forhold, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har kendskab til, ikke er omfattet af stk. 2, nr. 1, og at der derfor ikke er grundlag for at udstede påbud i medfør af stk. 1. Styrelsen kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse, herunder om brug af særlige anmeldelsesskemaer.

Stk. 7. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan undlade at behandle en sag efter stk. 1-6, hvis den pågældende støtteordning kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

Stk. 8. Påbud om, at støtte skal bringes til ophør, jf. stk. 1, kan udstedes, uanset hvornår beslutningen om at yde den pågældende støtte er truffet.

Stk. 9. Støtte, som i medfør af stk. 1 er påbudt tilbagebetalt, skal indbetales til statskassen.

§ 11 b. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan undersøge, hvorvidt en offentlig myndighed tilbyder private leverandører af ydelser omfattet af frit valg en afregningspris, der er fastsat i overensstemmelse med regler fastsat i anden lovgivning om frit valg, jf. stk. 5.

Stk. 2. Hvis den i stk. 1 nævnte afregningspris er lavere eller skønnes lavere end den pris, som den offentlige myndighed skulle have anvendt efter de pågældende regler for frit valg, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udstede påbud til den offentlige myndighed om, at den offentlige myndighed skal

1) ophøre med at beregne og fastsætte afregningspriser, der er i strid med reglerne for frit valg,
2) anvende bestemte beregningsgrundlag, beregningsmetoder eller afregningspriser over for private leverandører af ydelser omfattet af frit valg og
3) efterbetale et beløb til private leverandører af ydelser omfattet af frit valg, der svarer til forskellen mellem den afregningspris, som myndigheden har anvendt, og den afregningspris, som myndigheden burde have anvendt, jf. nr. 1.

Stk. 3. Medmindre andet fremgår af reglerne for den pågældende frit valg-ordning, kan påbud om efterbetaling ikke angå betalinger, som ligger mere end 1 år forud for den dag, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen påbegyndte en undersøgelse over for den pågældende offentlige myndighed.

Stk. 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan undlade at behandle en sag efter stk. 1-3, hvis den pågældende ordning kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med vedkommende minister regler om, hvilke ordninger om frit valg der er omfattet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kompetence.

§ 11 c. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af Kommissionens direktiv om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemskuelighed i bestemte virksomheder.

Kapitel 4

Fusionskontrol

§ 12. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på fusioner, hvor

1) de deltagende virksomheder tilsammen har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 900 mio. kr., og mindst to af de deltagende virksomheder hver især har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 100 mio. kr.,
2) mindst én af de deltagende virksomheder har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 3,8 mia. kr., og mindst én af de øvrige deltagende virksomheder har en samlet årlig omsætning på verdensplan på mindst 3,8 mia. kr.,
3) Erhvervsstyrelsen efter lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester har henvist en fusion mellem to eller flere erhvervsmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet i Danmark til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens behandling, eller
4) Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har krævet en fusion anmeldt i henhold til stk. 6. For en fusion, som kræves anmeldt efter stk. 6, finder § 12 c, stk. 5, anvendelse, i det omfang fusionen ikke er gennemført på den dato, hvor fusionen kræves anmeldt.

Stk. 2. Opstår en fusion gennem erhvervelse af dele af en eller flere virksomheder, tages der ved beregningen af omsætningen i stk. 1 for sælgerens eller sælgernes vedkommende kun hensyn til den del af omsætningen, der vedrører de overtagne aktiver.

Stk. 3. Dog betragtes to eller flere erhvervelser som omhandlet i stk. 2, der finder sted inden for to år mellem samme personer eller virksomheder, som en enkelt fusion, der finder sted på tidspunktet for den seneste transaktion.

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen nærmere regler om beregningen af omsætningen efter stk. 1, herunder regler om, at for finansielle virksomheder skal de nævnte omsætningstærskler beregnes på grundlag af andre værdier.

Stk. 5. Selv om de deltagende virksomheders samlede omsætning er mindre end de omsætningstærskler, der er nævnt i stk. 1, finder bestemmelserne i dette kapitel anvendelse på en fusion, som Europa-Kommissionen efter fusionskontrolforordningen henviser til behandling i Danmark.

Stk. 6. Selv om de deltagende virksomheders samlede omsætning er mindre end de omsætningstærskler, der er nævnt i stk. 1, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kræve en fusion anmeldt, hvis de deltagende virksomheder tilsammen har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 50 mio. kr. og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer, at der er risiko for, at fusionen hæmmer den effektive konkurrence betydeligt, navnlig som følge af skabelsen eller styrkelsen af en dominerende stilling. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan fastsætte en frist for at anmelde fusionen. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal, senest 15 hverdage efter at styrelsen er blevet gjort bekendt med en fusion efter 1. pkt., træffe afgørelse om, at fusionen skal anmeldes. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan ikke kræve en fusion anmeldt, senere end 3 måneder efter at en fusionsaftale er indgået, et overtagelsestilbud er offentliggjort eller en kontrollerende andel er erhvervet, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. 3-månedersfristen efter 4. pkt. regnes fra det tidligste af disse tidspunkter. Fusionen kan senest kræves anmeldt 6 måneder efter fusionens gennemførelse.

§ 12 a. Ved en fusion forstås i denne lov,

1) når to eller flere hidtil uafhængige virksomheder sammensmeltes til én virksomhed, eller
2) når en eller flere personer, som allerede kontrollerer mindst én virksomhed, eller en eller flere virksomheder ved opkøb af andele eller aktiver gennem aftale eller på anden vis erhverver den direkte eller indirekte kontrol over det hele eller dele af en eller flere andre virksomheder.

Stk. 2. Oprettelse af et joint venture, som på et varigt grundlag varetager en selvstændig erhvervsvirksomheds samtlige funktioner, udgør en fusion efter stk. 1, nr. 2.

Stk. 3. Efter denne lov opnås kontrol over en virksomhed gennem rettigheder, aftaler eller på andre måder, som enkeltvis eller tilsammen giver mulighed for at få afgørende indflydelse på virksomhedens drift.

Stk. 4. Der foreligger ikke en fusion i henhold til stk. 1,

1) når kreditinstitutter, andre finansielle virksomheder eller forsikringsselskaber, hvis sædvanlige virksomhed indbefatter transaktioner og handel med værdipapirer for egen eller fremmed regning, midlertidigt er i besiddelse af andele, som de har erhvervet i en virksomhed med henblik på videresalg, for så vidt de ikke udøver den til disse andele knyttede stemmeret med henblik på at fastlægge virksomhedens konkurrencemæssige adfærd eller alene udøver denne stemmeret med det formål at forberede hel eller delvis afhændelse af denne virksomhed eller af dens aktiver eller afhændelse af disse andele og afhændelsen sker senest et år efter erhvervelsen,
2) når kontrollen erhverves af en person, der efter lovgivningen om konkurs m.v. kan råde over virksomheden, eller
3) når de i stk. 1, nr. 2, nævnte transaktioner gennemføres af holdingselskaber som defineret i årsregnskabsdirektivet, dog med den begrænsning, at de stemmerettigheder, der er knyttet til de andele, de er i besiddelse af, navnlig i forbindelse med udnævnelse af medlemmer af ledelsesorganerne og tilsynsorganerne i de virksomheder, hvor de har andele, kun benyttes til at bevare den fulde værdi af

disse investeringer og ikke til direkte eller indirekte at bestemme den konkurrencemæssige adfærd i disse virksomheder.

Stk. 5. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan efter anmodning forlænge fristen i stk. 4, nr. 1, hvis kreditinstituttet, den finansielle virksomhed eller forsikringsselskabet godtgør, at der ikke har været rimelig mulighed for at foretage afhændelsen inden for den fastsatte frist.

§ 12 b. En fusion, der er omfattet af denne lov, skal anmeldes til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, efter at en fusionsaftale er indgået, et overtagelsestilbud offentliggjort eller en kontrollerende andel erhvervet, og før den gennemføres. En fusion, der er krævet anmeldt af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i henhold til § 12, stk. 6, skal anmeldes, uanset at den allerede er gennemført.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan offentliggøre, at der er anmeldt en fusion. Offentliggørelsen omfatter navnene på deltagerne i fusionen, fusionens art og de berørte økonomiske sektorer.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen nærmere regler om anmeldelse af fusioner, herunder regler om brug af særlige anmeldelsesskemaer, og om indsendelse af en ikkefortrolig udgave af en fusionsanmeldelse.

§ 12 c. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen træffer afgørelse om, hvorvidt en fusion kan godkendes eller forbydes.

Stk. 2. En fusion, der ikke hæmmer den effektive konkurrence betydeligt, navnlig som følge af skabelsen eller styrkelsen af en dominerende stilling, skal godkendes. En fusion, der hæmmer den effektive konkurrence betydeligt, navnlig som følge af skabelsen eller styrkelsen af en dominerende stilling, skal forbydes.

Stk. 3. I det omfang, hvor oprettelsen af et joint venture, som udgør en fusion efter § 12 a, stk. 2, tillige har til formål eller til følge at samordne fortsat uafhængige virksomheders konkurrenceadfærd, vurderes denne samordning efter kriterierne i § 6, stk. 1, og § 8, stk. 1, eller EUF-traktatens artikel 101, stk. 1 og 3, for at fastslå, om transaktionen kan godkendes.

Stk. 4. Ved vurderingen efter stk. 3 tager Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen navnlig hensyn til,

1) om der samtidig findes to eller flere stiftende virksomheder, som på markant vis gør sig gældende på samme marked som det pågældende joint venture eller på et marked i et tidligere eller efterfølgende led i forhold til dette marked eller på et beslægtet marked, som er nært forbundet med dette marked, og
2) om de deltagende virksomheder i kraft af deres samordning, der direkte skyldes oprettelsen af det pågældende joint venture, har mulighed for at hindre konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer eller tjenesteydelser.

Stk. 5. En fusion, der er omfattet af denne lov, må ikke gennemføres, hverken før den er blevet anmeldt, eller før Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har godkendt den i henhold til stk. 1. Dette er ikke til hinder for gennemførelsen af et offentligt overtagelsestilbud eller en serie transaktioner i værdipapirer, herunder sådanne, som kan konverteres til andre værdipapirer, der kan omsættes på et marked såsom en børs, hvorved der fra forskellige sælgere erhverves kontrol, jf. § 12 a, når fusionen omgående anmeldes til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og erhververen ikke udøver de stemmerettigheder, der er knyttet til de pågældende værdipapirer eller kun gør det for at bevare den fulde værdi af sin investering og efter dispensation fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. stk. 6.

Stk. 6. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan dispensere fra bestemmelsen i stk. 5 og kan i den forbindelse knytte vilkår eller udstede påbud med henblik på at sikre en effektiv konkurrence.

Stk. 7. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan efter en forenklet sagsbehandling godkende en fusion, hvis styrelsen finder, at fusionen på baggrund af de foreliggende oplysninger ikke giver anledning til indsigelser fra styrelsens side.

§ 12 d. Senest 25 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse, jf. dog § 12 h, stk. 5, 3. pkt., træffes beslutning om, hvorvidt fusionen kan godkendes, herunder om fusionen kan godkendes

efter en forenklet sagsbehandling. Fristen i 1. pkt. kan forlænges til 35 hverdage, hvis en eller flere af de deltagende virksomheder afgiver tilsagn, herunder reviderede tilsagn. Inden for fristen i 1. eller 2. pkt. kan der træffes beslutning om en særskilt undersøgelse af fusionen.

Stk. 2. Indledes en særskilt undersøgelse af en fusion, jf. stk. 1, 3. pkt., træffes beslutning om godkendelse af eller forbud mod fusionen senest 90 hverdage fra beslutningen om at indlede en særskilt undersøgelse.

Stk. 3. Fristen i stk. 2 forlænges med 20 hverdage, hvis en eller flere af de deltagende virksomheder afgiver tilsagn, herunder reviderede tilsagn, og der er forløbet 70 hverdage eller derover fra beslutningen om at indlede en særskilt undersøgelse efter stk. 1, 3. pkt.

Stk. 4. Fristen i stk. 2 kan tillige forlænges efter beslutning fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, forudsat at den eller de virksomheder, der har foretaget anmeldelsen, anmoder herom eller samtykker heri. En forlængelse kan ikke overstige 20 hverdage.

Stk. 5. Tilsagn skal være kommet frem til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen senest 90 hverdage fra beslutningen om at indlede en særskilt undersøgelse efter stk. 1, 3. pkt., jf. dog stk. 9. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan i særlige tilfælde vurdere ændringer i allerede afgivne tilsagn, der kommer frem til styrelsen efter udløbet af de 90 hverdage.

Stk. 6. Er der ikke truffet afgørelse inden for de frister, der følger af stk. 1-4, betragtes dette som en afgørelse om godkendelse af fusionen, jf. dog stk. 7 - 9.

Stk. 7. Klager en deltagende virksomhed til Konkurrenceankenævnet over sagsbehandlingen i en fusionssag, hvori der endnu ikke er truffet afgørelse efter § 12 c, stk. 1 eller 3, afbrydes fristerne i stk. 1-4, indtil ankenævnet har truffet afgørelse i klagesagen.

Stk. 8. Klager en deltagende virksomhed til Konkurrenceankenævnet over, at der skal indgives en almindelig anmeldelse, jf. § 12 h, stk. 4, afbrydes fristerne i stk. 1-4, indtil ankenævnet har truffet afgørelse i klagesagen.

Stk. 9. Fristerne i stk. 1-5 afbrydes ekstraordinært, såfremt Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen på grund af omstændigheder, der kan tilskrives en af de deltagende virksomheder, har krævet oplysninger efter § 17, og kravet ikke er efterkommet inden for den frist, som styrelsen har fastsat. Fristerne afbrydes, indtil de krævede oplysninger er kommet frem til styrelsen. Indbringer en deltagende virksomhed denne beslutning for domstolene, afbrydes fristerne i stk. 1-5, indtil der er afsagt endelig dom herom.

§ 12 e. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan til godkendelsen af en fusion, jf. § 12 c, stk. 2, knytte vilkår eller udstede påbud, herunder for at sikre, at de deltagende virksomheder opfylder de tilsagn, de har givet over for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen for at fjerne de skadelige virkninger af fusionen.

Stk. 2. Vilkår eller påbud kan bl.a. bestå i, at de deltagende virksomheder skal

1) afhænde en virksomhed, dele af en virksomhed, aktiver eller andre ejerinteresser,
2) indrømme tredjepartsadgang eller
3) foretage andre foranstaltninger, som kan fremme en effektiv konkurrence.

Stk. 3. Efter godkendelsen af en fusion kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udstede påbud, der er nødvendige for at sikre en rettidig og korrekt opfyldelse af de tilsagn, som de deltagende virksomheder har afgivet over for styrelsen, jf. stk. 1.

§ 12 f. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan tilbagekalde en godkendelse af en fusion,

1) når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse i væsentligt omfang bygger på urigtige eller vildledende oplysninger, som kan tilskrives en eller flere af de deltagende virksomheder, eller
2) hvis de deltagende virksomheder undlader at efterkomme vilkår eller påbud, jf. § 12 e, stk. 1.

Stk. 2. Bliver Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bekendt med, at en deltagende virksomhed som led i behandlingen af en fusion, der er anmeldt forenklet, har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, kan styrelsen tilbagekalde en godkendelse efter § 12 c, stk. 7, og kræve, at de deltagende virksomheder

inden 2 uger indgiver en almindelig anmeldelse, jf. dog stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens undersøgelse af fusionen sker efter fristerne i § 12 d.

Stk. 3. Der skal dog ikke indgives en almindelig anmeldelse, hvis de deltagende virksomheder på tidspunktet for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tilbagekaldelse af godkendelsen ikke har taget initiativ til at gennemføre fusionen, eller hvis de deltagende virksomheder har taget initiativ til at gennemføre fusionen, men de inden 2 uger meddeler Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, at fusionen ikke vil blive gennemført.

§ 12 g. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan ved beslutning om at forbyde en fusion efter § 12 c, stk. 1, som allerede er gennemført, udstede påbud om en deling af de overtagne eller fusionerede virksomheder eller aktiver eller ophør af den fælles kontrol eller enhver anden forholdsregel, som vil kunne genoprette en effektiv konkurrence.

§ 12 h. En fusion kan anmeldes enten forenklet eller almindeligt.

Stk. 2. For en forenklet anmeldelse af en fusion betales et gebyr på 50.000 kr.

Stk. 3. For en almindelig anmeldelse af en fusion betales et gebyr på 0,015 pct. af de deltagende virksomheders samlede årlige omsætning i Danmark, dog maksimalt 1,5 mio. kr.

Stk. 4. Hvis det under behandlingen af en forenklet anmeldelse viser sig, at undersøgelsen af fusionen kræver en almindelig anmeldelse, skal en almindelig anmeldelse indgives til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen sammen med dokumentation for betaling af et gebyr beregnet efter stk. 3 med fradrag for et allerede betalt gebyr efter stk. 2.

Stk. 5. Gebyrerne i stk. 2-4 skal betales til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen samtidig med anmeldelsen. Dokumentation for betalingen skal vedlægges anmeldelsen. Fristen i § 12 d, stk. 1, løber fra den dag, hvor styrelsen ud over en fuldstændig anmeldelse har modtaget dokumentation for betaling af gebyret.

Stk. 6. En fusion anses ikke som anmeldt, hvis et gebyr efter stk. 2 eller 3 trods påkrav ikke betales. Anmeldelsen af en fusion anses som bortfaldet, hvis, jf. stk. 4, gebyret trods påkrav ikke betales eller en almindelig anmeldelse ikke indgives trods rykker.

Stk. 7. Et allerede betalt gebyr efter stk. 2-4 tilbagebetales ikke, medmindre

1) en anmeldt transaktion ikke er anmeldelsespligtig,
2) en anmeldelse trækkes tilbage, før anmeldelsen er fuldstændig,
3) en anmeldelse trækkes tilbage, før der er truffet afgørelse efter § 12 c, stk. 1 eller 7, og tilbagekaldelsen skyldes, at en anden dansk myndighed har givet afslag på tilladelse til sammenlægning af virksomheder, der indgår i den anmeldte fusion, eller
4) Erhvervsstyrelsen ikke havde grundlag for at henvise en fusion til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. § 12, stk. 1, nr. 3.

Kapitel 5

Offentlighed

§ 13. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager og undersøgelser efter denne lov bortset fra sager om fastsættelse af bestemmelser efter § 5, stk. 2, § 7, stk. 6, § 8, stk. 2, 3. pkt., § 9, stk. 1, 2. pkt., § 10, stk. 1, § 11, stk. 6, § 11 a, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, 2. pkt., § 11 c, § 12, stk. 4, § 12 b, stk. 3, § 14, stk. 7, § 15 b, stk. 1 og 2 og stk. 4, 1. pkt., § 18, stk. 8, 2. pkt., § 18 c, stk. 4, og § 21, stk. 3. Virksomheder har dog ret til egenacces i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse efter denne lov, jf. § 8 i lov om offentlighed i forvaltningen med undtagelse af oplysninger om en anden virksomheds tekniske indretninger, tekniske fremgangsmåder og drifts- og forretningsforhold eller andre fortrolige oplysninger. §§ 13 og 15 i lov om offentlighed i forvaltningen gælder endvidere for sådanne sager. 1. og 2. pkt. gælder tillige, når oplysninger tilvejebragt efter denne lov er videregivet til en anden forvaltningsmyndighed.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen offentliggør:

1) Pågældende myndigheds afgørelse efter § 2, stk. 4, 1. pkt., og § 11 a, stk. 3, 1. pkt., samt Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens begrundede udtalelse og ressortministerens svar efter § 2, stk. 5.
2) Konkurrencerådets afgørelser truffet i medfør af loven.
3) Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser eller et resumé heraf truffet i medfør af loven, medmindre afgørelsen hverken skønnes at have betydning for forståelsen af konkurrenceloven eller at være af interesse for offentligheden i øvrigt.
4) Domme, bødevedtagelser eller et resumé heraf, hvor en virksomhed m.v. pålægges en civil bøde, jf. § 23, stk. 1-3, eller vedtager et bødeforlæg, jf. § 23 j, stk. 1, eller hvor en fysisk person idømmes en bøde- eller fængselsstraf, jf. § 23, stk. 4 og 6, eller vedtager et bødeforlæg, jf. retsplejelovens § 832, stk. 1.
5) Konkurrenceankenævnets kendelser.
6) Domme i retssager, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Konkurrencerådet eller Konkurrenceankenævnet er part.
7) Domme, som styrelsen i medfør af § 20, stk. 4, har fået kopi af, eller som styrelsen har rekvireret fra domstolene, og som vedrører anvendelsen af denne lov eller EUF-traktatens artikel 101 og 102.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan tillige offentliggøre redegørelser samt oplysninger om styrelsens virksomhed på konkurrenceområdet.

Stk. 4. Ved offentliggørelse efter stk. 2 og 3 kan oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter samt drifts- og forretningshemmeligheder ikke offentliggøres, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår. Endvidere kan oplysninger om enkelte kunders forhold i virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, ikke offentliggøres.

Stk. 5. Den, som skal afgive oplysninger til Konkurrencerådet, kan over for rådets formand begære, at oplysninger, som i medfør af stk. 4 ikke må udleveres eller gøres offentligt tilgængelige, heller ikke må afgives over for rådets medlemmer. Formanden afgør endeligt, i hvilket omfang og i hvilken form oplysningerne bør afgives.

§ 13 a. I sager og undersøgelser efter denne lov finder reglerne om oplysningspligt og indsigtsret i artikel 13-15 i databeskyttelsesforordningen ikke anvendelse.

Kapitel 6

Konkurrencemyndigheden. Organisation og beføjelser

§ 14. Erhvervsministeren udpeger Konkurrencerådet og direktøren for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Direktøren udpeges efter høring af rådet.

Stk. 2. Konkurrencerådet, der består af 7 medlemmer, sammensættes af
1) 4 medlemmer med konkurrencemæssigt kendskab eller anden relevant akademisk baggrund,
2) 2 medlemmer med ledelsesmæssig baggrund fra erhvervslivet og
3) 1 medlem med særligt kendskab til forbrugerforhold.

Stk. 3. Erhvervsministeren udpeger medlemmer af Konkurrencerådet for en periode på op til 4 år. Medlemmerne kan genudpeges. Blandt medlemmerne udpeget efter stk. 2, nr. 1, udpeger erhvervsministeren 1 formand og 1 næstformand.

Stk. 4. For medlemmerne af Konkurrencerådet udpeger erhvervsministeren op til 4 faste suppleanter for en periode på op til 4 år. Suppleanterne kan genudpeges.

Stk. 5. Medlemmerne af Konkurrencerådet og deres suppleanter er udpeget i kraft af deres personlige og faglige egenskaber uden at være undergivet instruktionsbeføjelser fra nogen myndighed, organisation el.lign.

Stk. 6. Erhvervsministeren nedsætter et rådgivende udvalg bestående af op til 10 medlemmer, som samlet skal have et alsidigt kendskab til private og offentlige virksomheder og juridiske, økonomiske,

finansielle og forbrugermæssige forhold. Erhvervsministeren udnævner medlemmerne af udvalget efter indstilling fra erhvervs- og interesseorganisationer for en periode på op til 4 år. Medlemmerne kan genudpeges.

Stk. 7. Konkurrencerådet fastsætter sin egen forretningsorden, der skal godkendes af erhvervsministeren.

§ 14 a. Medlemmerne af Konkurrencerådet, deres suppleanter og direktøren for og ansatte i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen håndhæver EUF-traktatens artikel 101 og 102, denne lov og regler udstedt i medfør heraf og varetager de opgaver, de er tillagt i medfør af denne regulering, uafhængigt af politisk eller anden udefrakommende indblanding og uden at søge eller modtage instrukser fra regeringen eller nogen offentlig eller privat enhed.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte personer må kun have anden beskæftigelse, i det omfang det er foreneligt med udøvelsen af de pligter, der er knyttet til stillingen eller hvervet, og afstår i efterfølgende beskæftigelse, lønnet eller ulønnet, fra at behandle verserende sager, hvor der er udsendt en meddelelse om betænkeligheder, jf. § 15 a, stk. 3, sager vedrørende fusioner, jf. kapitel 4, sager om bødelempelse eller om sanktionslempelse, jf. §§ 23 d-23 i, anke- og retssager vedrørende afgørelser efter loven og sager om indsigt i alle sådanne sager, som de har behandlet under deres virke i Konkurrencerådet eller ansættelse i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

§ 14 b. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udarbejder ved finansårets udløb en beretning til erhvervsministeren om aktiviteterne i det forløbne år, herunder om udpegning og afgang af medlemmer af Konkurrencerådet og styrelsens direktør, omfanget af tildelte ressourcer og ændring heri sammenlignet med tidligere år. Beretningen offentliggøres.

§ 15. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen træffer afgørelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf bortset fra regler udstedt i medfør af § 11 c. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan behandle en sag af egen drift, efter anmeldelse, på grundlag af en klage eller som følge af en henvisning fra Europa-Kommissionen eller andre konkurrencemyndigheder i Den Europæiske Union. Styrelsen afgør, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse i en sag, herunder om sagsbehandlingen midlertidigt eller endeligt skal indstilles. Ligeledes kan styrelsen beslutte at undlade at behandle en sag, hvor virksomheder tidligere har afgivet tilsagn efter § 16 a, stk. 1.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udarbejder analyser om konkurrenceforhold på eget initiativ eller efter anmodning fra erhvervsministeren.

Stk. 3. Konkurrencerådet har det overordnede ansvar for styrelsens administration af loven og regler udstedt i medfør heraf. Herudover træffer rådet afgørelser i sager af principiel eller særlig stor betydning. Endelig godkender rådet analyser om konkurrenceforhold, som enten er iværksat på styrelsens initiativ eller på erhvervsministerens initiativ i de tilfælde, hvor ministeren samtidig har truffet beslutning om, at rådet skal godkende analysen.

Stk. 4. Konkurrencerådet kan delegere sin kompetence til at træffe afgørelser efter stk. 3, 2. pkt., til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Stk. 5. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Konkurrencerådet behandler en håndhævelsessag inden for rimelig tid.

Stk. 6. Det rådgivende udvalg rådgiver Konkurrencerådet om behov for vejledninger og analyser og om mulige tiltag til at forebygge overtrædelser af loven og kan gøre rådet opmærksom på konkrete konkurrenceproblemer på et marked.

§ 15 a. Retten til partsaktindsigt efter forvaltningsloven i sager, der involverer anvendelsen af artikel 101 og 102 i EUF-traktaten eller fusionskontrolforordningen, omfatter kun den del af korrespondancen og udvekslingen af dokumenter mellem Europa-Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndighe-

der eller mellem medlemsstaternes konkurrencemyndigheder indbyrdes, som indeholder oplysninger om sagens faktiske omstændigheder, der er af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Stk. 2. Retten til partsaktindsigt efter forvaltningsloven og retten til egenacces, jf. § 13, stk. 1, 2. pkt., i oplysninger fra en ansøgning om bødelempelse eller en ansøgning om sanktionslempelse kan begrænses, i det omfang interessen i at kunne benytte oplysningerne ikke skønnes at være begrundet i den pågældendes ret til forsvar.

Stk. 3. I sager, hvor der udstedes påbud, eller hvor tilsagn gøres bindende, udsender Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen en meddelelse om betænkeligheder og en klagepunktsmeddelelse. Fristen for parternes afgivelse af udtalelse til en meddelelse om betænkeligheder er 2 uger. Udstedes der påbud efter § 6, stk. 4, § 10 a, stk. 1 og 6, § 11, stk. 4, § 11 a, stk. 1, eller § 11 b, stk. 2, er fristen for parternes afgivelse af udtalelse til en klagepunktsmeddelelse 6 uger. I de i 3. pkt. nævnte sager, hvor der skal foretages yderligere partshøring efter forvaltningsloven, er fristen for afgivelse af udtalelse 3 uger, medmindre sagen allerede har været forelagt for Konkurrencerådet. 1.-4. pkt. gælder ikke i sager, hvor der træffes afgørelse efter denne lovs kapitel 4.

§ 15 b. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra myndigheder om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at myndigheder kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

§ 15 c. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan sagsbehandle og træffe afgørelser på engelsk, hvis adressaterne for afgørelsen ønsker det, og hensynet til sagens parter ikke på afgørende måde taler imod at anvende engelsk. Har Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen truffet afgørelse på engelsk, skal der foreligge et dansk resumé heraf.

§ 15 d. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan foretage undersøgelser af en bestemt erhvervssektor eller af bestemte typer aftaler i forskellige sektorer (sektorundersøgelse) for at få indblik i konkurrenceforholdene i den eller de pågældende sektorer.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 17 og 18 finder tilsvarende anvendelse på Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens undersøgelser efter stk. 1.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan med de begrænsninger, der følger af § 13, stk. 4, offentliggøre resultaterne af en undersøgelse efter stk. 1.

§ 15 e. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan offentliggøre dokumenter, der indgår i sagsbehandlingen, og hvortil der er behov for tredjemands bemærkninger. § 13, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse ved offentliggørelsen.

§ 15 f. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan efter godkendelse fra Konkurrencerådet indlede en markedsefterforskning af adfærd eller strukturer i en eller flere erhvervssektorer, hvis Konkurrencerådet finder tegn på, at der er forhold, der svækker den effektive konkurrence i den eller de pågældende sektorer.

Stk. 2. Inden Konkurrencerådet træffer beslutning efter stk. 1, gennemfører Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen en offentlig høring om styrelsens udkast til beslutning om at indlede en markedsefterforskning.

Stk. 3. Beslutter Konkurrencerådet i henhold til stk. 1, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal indlede en markedsefterforskning, offentliggør Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, at markedsefterforskningen indledes, med angivelse af, hvad der er omfattet heraf.

Stk. 4. Vurderer Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som led i gennemførelsen af en markedsefterforskning, at adfærd eller strukturer i en eller flere erhvervssektorer tydeligt svækker den effektive konkurrence, kan styrelsen efter høring af relevante markedsdeltagere og ressortmyndigheder udstede adfærdsmæssige påbud til en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person for at afhjælpe den identificerede svækkelse og fremme effektive konkurrenceforhold i den eller de pågældende sektorer. Et påbud kan gælde for en bestemt periode eller være tidsubegrænset. § 16, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Et påbud efter stk. 4 skal være rimeligt, nødvendigt og proportionalt for at sikre den effektive konkurrence.

Stk. 6. Vurderer Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, at adfærd eller strukturer i en eller flere erhvervssektorer svækker den effektive konkurrence i den eller de pågældende erhvervssektorer, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter høring af relevante markedsdeltagere og ressortmyndigheder træffe afgørelse om at gøre tilsagn, som en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person har afgivet, bindende, hvis styrelsen vurderer, at tilsagnene kan afhjælpe svækkelsen og fremme effektive konkurrenceforhold i den eller de pågældende erhvervssektorer. Afgørelser efter 1. pkt. kan gælde for en bestemt periode og skal fastslå, at der ikke længere er grund til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udsteder påbud efter stk. 4. § 16 a, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. Udstedes der som led i en markedsefterforskning påbud efter stk. 4, eller gøres tilsagn bindende efter stk. 6, udsender Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen en orientering til de virksomheder, virksomhedssammenslutninger eller andre juridiske personer, der er parter. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan offentliggøre udkast til afgørelse om påbud efter stk. 4 og udkast til afgørelse om at gøre tilsagn bindende efter stk. 6. § 13, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse på offentliggørelse efter 2. pkt. Inden Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udsteder påbud efter stk. 4 eller gør tilsagn bindende efter stk. 6, sender Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen et udkast til afgørelse til parterne. Fristerne i § 15 a, stk. 3, 3. og 4. pkt., for parternes afgivelse af bemærkninger finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 8. Senest 2 år efter offentliggørelse af Konkurrencerådets godkendelse af, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indleder en markedsefterforskning, jf. stk. 3, træffer Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afgørelse om påbud efter stk. 4 eller afgørelse om at gøre tilsagn bindende efter stk. 6 eller offentliggør, at markedsefterforskningen afsluttes. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan træffe beslutning om at forlænge tidsfristen med op til 6 måneder og offentliggør i givet fald beslutningen herom.

Stk. 9. §§ 17 og 18 finder tilsvarende anvendelse på Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens undersøgelser efter stk. 1.

§ 16. De påbud, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan udstede efter § 6, stk. 4, 1. pkt., eller § 11, stk. 4, 1. pkt., eller med henvisning til EUF-traktatens artikel 101 eller 102 med henblik på at bringe en overtrædelse til ophør, kan omfatte adfærdsmæssige eller strukturelle påbud, der f.eks. kan bestå i:

1) Hel eller delvis ophævelse af aftaler, vedtagelser, forretningsbetingelser m.v.
2) At angivne priser eller avancer ikke må overskrides, eller at der ved beregningen af priser eller avancer skal anvendes bestemte kalkulationsregler.
3) Pligt for en eller flere af de pågældende virksomheder til at sælge til nærmere angivne købere på virksomhedens sædvanligt gældende vilkår for tilsvarende salg. Virksomheden kan dog altid kræve kontant betaling eller betryggende sikkerhed.
4) At give adgang til en infrastrukturfacilitet, der er nødvendig for at kunne udbyde en vare eller tjenesteydelse.
5) Funktionel adskillelse af aktiviteter eller medarbejdere i en virksomhed.
6) Afhændelse af en virksomheds aktiver eller ejerinteresser.

7) Afhændelse af en virksomhed eller dele heraf.

Stk. 2. Et påbud efter stk. 1 skal stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og være nødvendigt for effektivt at bringe overtrædelsen til ophør. Ved valget mellem to lige effektive påbud skal Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet vælge det mindst indgribende for en virksomhed.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan udstede påbud, som er nødvendige for at sikre en rettidig og korrekt opfyldelse af de påbud, som styrelsen har udstedt efter stk. 1.

Stk. 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan fastslå, at der tidligere har foreligget en overtrædelse af denne lov eller af EUF-traktatens artikel 101 eller 102.

§ 16 a. I håndhævelsessager, der indledes med henblik på at træffe en afgørelse om at bringe en overtrædelse af § 6 eller § 11 eller EUF-traktatens artikel 101 eller 102 til ophør, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter høring af relevante markedsdeltagere gøre tilsagn, som en virksomhed eller en virksomhedssammenslutning har afgivet, bindende, hvis tilsagnene imødekommer styrelsens betænkeligheder. Afgørelsen kan gælde for en bestemt periode og skal fastslå, at der ikke længere er grund til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen griber ind.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen overvåger gennemførelsen af tilsagn, der efter stk. 1 er gjort bindende.

Stk. 3. Efter at tilsagn er gjort bindende, jf. stk. 1, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udstede påbud, som er nødvendige for at sikre en rettidig og korrekt opfyldelse af de afgivne tilsagn.

Stk. 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan tilbagekalde en afgørelse efter stk. 1, hvis

1) de faktiske forhold har ændret sig på et for afgørelsen væsentligt punkt,
2) deltagerne i aftalen m.v. handler i strid med afgivne tilsagn, eller
3) afgørelsen er truffet på grundlag af ufuldstændige, urigtige eller vildledende oplysninger fra deltagerne i aftalen m.v.

§ 16 b. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan i hastetilfælde, hvor der skønnes at være risiko for alvorlig skade på konkurrencen, og hvor det umiddelbart skønnes, at § 6 eller § 11 eller EUF-traktatens artikel 101 eller 102 er overtrådt, træffe afgørelse om at pålægge en virksomhed eller en virksomhedssammenslutning et foreløbigt påbud. Afgørelsen skal stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og gælde enten i et nærmere fastsat tidsrum, der kan forlænges, i det omfang det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, eller indtil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har truffet afgørelse om, hvorvidt der foreligger en overtrædelse, eller afgivne tilsagn er gjort bindende, jf. § 16 a, stk. 1.

§ 17. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som den pågældende har adgang til, og som skønnes nødvendige for udførelsen af de opgaver, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er tillagt efter denne lov, eller til afgørelse af, om et forhold er omfattet af lovens bestemmelser eller af EUF-traktatens artikel 101 eller 102. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken styrelsen skal have modtaget de krævede oplysninger. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens krav om oplysninger skal stå i et rimeligt forhold til formålet og må ikke føre til, at modtageren af kravet om oplysninger tvinges til at tilstå en overtrædelse af denne lov eller af EUF-traktatens artikel 101 eller 102.

Stk. 2. Oplysningspligten efter stk. 1 påhviler en virksomhed, en virksomhedssammenslutning og enhver anden juridisk eller fysisk person.

Stk. 3. Med henblik på anvendelsen af EUF-traktatens artikel 101 og 102 eller EØS-aftalens artikel 53 eller 54 kan de i stk. 1 nævnte oplysninger ligeledes kræves til brug for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens bistand til Europa-Kommissionen og konkurrencemyndigheder i EØS-området.

Stk. 4. De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, kan ligeledes kræves til brug for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens bistand til konkurrencemyndighederne i Sverige, Norge, Island, Finland, Grønland og på Færøerne med henblik på disse myndigheders anvendelse af nationale konkurrenceregler.

§ 17 a. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indkalde enhver repræsentant for en virksomhed eller en virksomhedssammenslutning eller enhver repræsentant for andre juridiske personer og enhver fysisk person til at deltage i og besvare spørgsmål under et interview, når en sådan repræsentant eller fysisk person kan være i besiddelse af oplysninger, der er relevante for anvendelsen af § 6 eller § 11 eller EUF-traktatens artikel 101 eller 102.

§ 17 b. § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder ikke anvendelse på krav til virksomheder eller virksomhedssammenslutninger om oplysninger efter § 17, gennemførelsen af et interview efter § 17 a eller afgivelsen af en mundtlig forklaring efter § 18, stk. 1, 3. pkt. De pågældende har pligt til at afgive oplysninger efter de nævnte bestemmelser, i det omfang dette er foreneligt med forbuddet mod selvinkriminering efter EU-retten.

§ 17 c. Bevismateriale, som kan indgå i vurderingen af, om denne lov eller EUF-traktatens artikel 101 eller 102 er overtrådt, omfatter dokumenter, mundtlige erklæringer, elektroniske meddelelser, optagelser og alle andre genstande, der indeholder oplysninger, uanset hvilken form de har, og hvilket medie de er lagret på.

§ 18. Repræsentanter for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og andre ledsagende personer, som styrelsen har bemyndiget eller udpeget hertil, kan til brug for deres virksomhed foretage uanmeldte kontrolundersøgelser, der indebærer, at styrelsen får adgang til en virksomheds eller en virksomhedssammenslutnings lokaler, grunde og transportmidler med henblik på der at gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, som den kontrollerede enhed har adgang til, herunder regnskaber, regnskabsmaterialer, bøger og andre forretningspapirer, uanset hvilket medie de er lagret på. Virksomheden og virksomhedssammenslutningen har pligt til at underkaste sig en kontrolundersøgelse, og § 9 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder ikke anvendelse. I forbindelse med en kontrolundersøgelse kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afkræve forklaringer fra virksomhedens eller virksomhedssammenslutningens repræsentanter eller ansatte om faktiske oplysninger eller dokumenter vedrørende kontrolundersøgelsens genstand og formål og registrere deres svar. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan endvidere forlange, at personer, der er omfattet af kontrolundersøgelsen, viser indholdet af deres lommer, tasker og lign., med henblik på at styrelsen kan gøre sig bekendt med og eventuelt tage kopi af dette.

Stk. 2. Hvor en virksomheds eller sammenslutnings oplysninger opbevares hos eller behandles af en ekstern databehandler, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen få adgang til den eksterne databehandlers lokaler med henblik på dér at gøre sig bekendt med og tage kopi af oplysningerne, jf. stk. 1. Adgangen forudsætter, at det ikke er muligt for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen at få adgang til de pågældende oplysninger direkte fra den virksomhed eller sammenslutning, som er genstand for kontrolundersøgelsen.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kontrolundersøgelser kan kun finde sted efter indhentet retskendelse og mod behørig legitimation.

Stk. 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indsamle en kopi af dataindholdet fra elektroniske medier, der er omfattet af kontrolundersøgelsen, med henblik på efterfølgende at gennemgå kopien i styrelsens lokaler eller i andre udpegede lokaler. De indsamlede data skal forsegles eller på anden måde sikres mod læsning, inden kontrolundersøgelsen afsluttes. Den, der er genstand for kontrolundersøgelsen, kan kræve, at denne selv eller en af denne udpeget repræsentant overværer, at de indsamlede data gøres tilgængelige for læsning, og at styrelsen gennemgår det indsamlede materiale. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har pligt til senest 40 hverdage efter kontrolundersøgelsens afslutning at give en kopi af de oplysninger, som styrelsen måtte have taget fra de indsamlede data, til den, der er genstand for

kontrolundersøgelsen. Når gennemgangen af de indsamlede data er gennemført, skal dataene sikres mod læsning. De indsamlede data skal slettes, hvis styrelsen vurderer, at materialet ikke indeholder beviser for en overtrædelse af konkurrencereglerne. Beslutter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen at gå videre med sagen, skal de indsamlede data slettes, når sagen er endeligt afgjort.

Stk. 5. Hvis virksomhedens eller sammenslutningens forhold gør, at det ikke er muligt for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen samme dag, som kontrolundersøgelsen foretages, at få adgang til eller tage kopi af oplysningerne, jf. stk. 1, 2 og 4, kan styrelsen forsegle de relevante forretningslokaler og oplysninger i op til tre hverdage herefter.

Stk. 6. Under samme betingelser som i stk. 5 kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen medtage de oplysninger eller det medium, hvorpå oplysningerne befinder sig, med henblik på kopiering. Det materiale, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har taget med, skal sammen med et sæt kopier af de oplysninger, som styrelsen har taget til brug for en nærmere gennemgang, tilbageleveres til virksomheden eller sammenslutningen senest tre hverdage efter kontrolundersøgelsen.

Stk. 7. Fristerne i stk. 4, 5 og 6 kan i særlige tilfælde forlænges.

Stk. 8. Politiet yder bistand ved udøvelsen af beføjelserne efter stk. 1, 2 og 4-6. Erhvervsministeren kan efter aftale med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 9. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan foretage kontrolundersøgelser for at yde bistand til Europa-Kommissionen og konkurrencemyndigheder i EØS-området i forbindelse med disse myndigheders anvendelse af EUF-traktatens artikel 101 og 102 eller EØS-aftalens artikel 53 eller 54. Reglerne i stk. 1-8 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 10. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan foretage kontrolundersøgelser for at yde bistand til konkurrencemyndighederne i Sverige, Norge, Island, Finland, Grønland og på Færøerne i forbindelse med disse myndigheders anvendelse af nationale konkurrenceregler. Stk. 1-8 finder tilsvarende anvendelse.

§ 18 a. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan, såfremt der er rimelig grund til mistanke om, at oplysningerne i § 18, stk. 1, 1. pkt., der vedrører genstanden for kontrolundersøgelsen, og som måtte være relevante som bevis for en overtrædelse af § 6 eller § 11 eller EUF-traktatens artikel 101 eller 102, opbevares i andre lokaler, på andre grunde eller i andre transportmidler end dem, der er anført i § 18, stk. 1, 1. pkt., herunder private hjem tilhørende de pågældende virksomheders eller virksomhedssammenslutningers direktører, ledere og andre ansatte, foretage uanmeldte kontrolundersøgelser i sådanne andre lokaler m.v., jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan ikke under en kontrolundersøgelse efter stk. 1 forlange mundtlige forklaringer, men herudover finder bestemmelserne i § 18, stk. 1, 3, 4 og 6-10, tilsvarende anvendelse på sådanne kontrolundersøgelser.

Stk. 3. Hvis der er rimelig grund til mistanke om, at en fysisk person, som har rådighed over en lokalitet omfattet af stk. 1, har medvirket til en virksomheds eller virksomhedssammenslutnings overtrædelse som nævnt i stk. 1 og betingelserne i retsplejelovens § 794 i øvrigt er opfyldt, gennemfører politiet en ransagning i henhold til retsplejelovens § 794. Ransagningen foretages under tilstedeværelse af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

§ 18 b. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan på vegne af en national konkurrencemyndighed i Den Europæiske Union og i denne konkurrencemyndigheds navn kræve oplysninger efter § 17, gennemføre interviews efter § 17 a og foretage kontrolundersøgelser efter § 18, stk. 1-8, og § 18 a, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Repræsentanter for en anden national konkurrencemyndighed i Den Europæiske Union og andre ledsagende personer, som er bemyndiget eller udpeget af denne myndighed, har ret til under tilsyn af repræsentanter for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen at deltage i og aktivt bistå styrelsen under et interview eller en kontrolundersøgelse efter stk. 1 med henblik på at fastslå en overtrædelse af EUF-traktatens artikel 101 eller 102.

§ 18 c. Udveksling af oplysninger indhentet i medfør af § 18 b, stk. 1, kan ske i medfør af artikel 12 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 og skal opfylde sikkerhedsbetingelserne herfor.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens udveksling af modtagne ansøgninger om bødelempelse eller om sanktionslempelse med en anden national konkurrencemyndighed i Den Europæiske Union kan kun ske

1) med ansøgerens samtykke, eller
2) når den anden nationale konkurrencemyndighed fra den samme ansøger også har modtaget en ansøgning om bødelempelse eller om sanktionslempelse i forbindelse med den samme overtrædelse, forudsat at det på det tidspunkt, hvor ansøgningen videregives, ikke er muligt for ansøgeren at trække de oplysninger tilbage, som den pågældende har givet den anden nationale konkurrencemyndighed i forbindelse med den pågældende ansøgning.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan til andre konkurrencemyndigheder end nationale konkurrencemyndigheder i Den Europæiske Union under forbehold om gensidighed videregive oplysninger, som er omfattet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tavshedspligt, og som er nødvendige for at fremme håndhævelsen af disse myndigheders konkurrencelovgivning, herunder med henblik på at opfylde Danmarks bilaterale eller multilaterale forpligtelser.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens videregivelse til udenlandske myndigheder af oplysninger, der er omfattet af styrelsens tavshedspligt.

§ 18 d. Anmodninger om bistand i henhold til artikel 25 og 26 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om styrkelse af de nationale konkurrencemyndigheders forudsætninger for at håndhæve konkurrencereglerne effektivt og sikring af et velfungerende indre marked efterkommes i overensstemmelse med dansk ret og reglerne i direktivets artikel 27 og 28.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan fremsætte anmodninger om bistand i henhold til direktivets artikel 25 og 26.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan modtage anmodninger om bistand i henhold til direktivets artikel 25, litra a og b, og restanceinddrivelsesmyndigheden kan modtage anmodninger om bistand i henhold til direktivets artikel 25, litra c, og artikel 26.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler om gennemførelse af direktivets artikel 25-27.

Kapitel 7

Anke

§ 19. Afgørelser truffet efter § 2, stk. 1 og 6, § 3, 1. pkt., § 5, stk. 1, § 6, stk. 1 og stk. 4, 1. pkt., § 7, stk. 1-4, § 8, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4 og 6, § 9, stk. 1, 1. pkt., § 10, stk. 2, § 10 a, stk. 1 og 6, § 11, stk. 1 og 2, stk. 4, 1. pkt., og stk. 5, § 11 a, stk. 1 og stk. 6, 1. pkt., § 11 b, stk. 2, § 12 a, stk. 5, § 12 b, stk. 1, § 12 c, stk. 1-3, 6 og 7, § 12 d, stk. 6, § 12 e, stk. 1 og 3, § 12 f, stk. 1 og 2, § 12 g, § 12 h, stk. 4, § 13, stk. 4, §15 f, stk. 4, § 16 og § 16 a, stk. 3 og 4, kan påklages til Konkurrenceankenævnet. Endvidere kan afgørelser om det EU-retlige forbud mod selvinkriminering, jf. § 17 b, 2. pkt., afgørelser om forbuddet mod selvinkriminering, jf. § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, og afgørelser om beskyttelsen af fortroligheden af korrespondance mellem en virksomhed og dennes eksterne advokat påklages til Konkurrenceankenævnet af den, som afgørelsen retter sig mod.

Stk. 2. Klage efter stk. 1, 1. pkt., kan indgives af:

1) Den, afgørelsen retter sig til.

2) Den, som i øvrigt har individuel, væsentlig interesse i sagen. Dette gælder dog ikke Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser truffet efter § 12 a, stk. 5, § 12 b, stk. 1, § 12 c, stk. 1-3, 6 og 7, § 12 d, stk. 6, § 12 e, stk. 1 og 3, § 12 f, stk. 1 og 2, § 12 g, § 12 h, stk. 4, § 15 f, stk. 4, og § 16 a, stk. 3 og 4.

Stk. 3. Beslutninger efter § 15, stk. 1, 3. og 4. pkt., kan ikke påklages til Konkurrenceankenævnet.

Stk. 4. Klage til Konkurrenceankenævnet over afgørelser truffet efter § 13, stk. 4, eller § 15 f, stk. 4, har opsættende virkning. Klage over andre afgørelser kan af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen eller Konkurrenceankenævnet tillægges opsættende virkning.

Stk. 5. Konkurrenceankenævnet kan sagsbehandle og træffe afgørelse på engelsk, hvis adressaterne for afgørelsen ønsker det og hensynet til sagens parter ikke på afgørende måde taler imod at anvende engelsk. Har Konkurrenceankenævnet truffet afgørelse på engelsk, skal der foreligge et dansk resumé heraf. Har Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. § 15 c, behandlet en sag på engelsk eller truffet afgørelse på engelsk, lægges disse dokumenter til grund for ankenævnets behandling af den pågældende sag, uanset om ankenævnets sagsbehandling og afgørelse foretages eller træffes på engelsk.

Stk. 6. Den, som et foreløbigt påbud retter sig mod, jf. § 16 b, kan, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, klage til Konkurrenceankenævnet over påbuddets lovlighed og proportionalitet. Konkurrenceankenævnet behandler klagen efter en fremskyndet procedure.

Stk. 7. Konkurrenceankenævnet behandler klager efter stk. 1 over afgørelser truffet efter § 15 f, stk. 4, efter en fremskyndet procedure.

§ 20. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser efter denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Konkurrenceankenævnet. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens formelle afgørelser kan ikke indbringes for domstolene, før ankenævnets afgørelse foreligger.

Stk. 2. Klage til Konkurrenceankenævnet kan indgives senest 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Når særlige grunde taler derfor, kan ankenævnet se bort fra overskridelsen af klagefristen.

Stk. 3. Konkurrenceankenævnets afgørelse eller Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens materielle afgørelse kan indbringes for domstolene senest 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Finder indbringelse ikke sted inden for fristen, er afgørelsen endelig, jf. dog stk. 2, 1. pkt., og § 24 a, stk. 1.

Stk. 4. Udskrift af domme, som en domstol afsiger vedrørende anvendelsen af denne lov eller af EUF-traktatens artikel 101 og 102, sendes ved rettens foranstaltning, i straffesager dog ved anklagemyndighedens foranstaltning, til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, der underretter Europa-Kommissionen om de domme, der vedrører EUF-traktatens artikel 101 og 102.

§ 21. Konkurrenceankenævnet består af en formand, der skal være højesteretsdommer, og fire andre medlemmer, hvoraf to medlemmer skal have juridisk sagkundskab og to medlemmer skal have økonomisk sagkundskab. Formanden kan i tilfælde af forfald bemyndige et af medlemmerne med juridisk sagkundskab til at træde i sit sted.

Stk. 2. Formanden og medlemmerne udnævnes af erhvervsministeren. De skal være uafhængige af erhvervsinteresser. Hvervet ophører med udgangen af den måned, hvori vedkommende fylder 70 år. Formanden eller et medlem kan dog færdigbehandle sager, der ved ophøret af den pågældendes hverv er under behandling i ankenævnet.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for ankenævnets virksomhed, herunder regler om betaling for indbringelse af afgørelser for ankenævnet.

§ 21 a. Oplysninger fra en ansøgning om bødelempelse eller en ansøgning om sanktionslempelse, som der er opnået indsigt i ved partsaktindsigt efter forvaltningsloven eller ved egenacces, jf. § 13, stk. 1, 2. pkt., i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens håndhævelsessag, må kun anvendes i en sag ved domstolene, når det er nødvendigt for den pågældendes ret til forsvar i en sag, der har direkte forbindelse til den sag, som der er givet indsigt i, og kun når sagen ved domstolene vedrører

1) fordelingen mellem karteldeltagere af en bøde, som er blevet pålagt dem med solidarisk hæftelse, eller

2) prøvelse af en afgørelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om overtrædelse af § 6 eller § 11 eller EUF-traktatens artikel 101 eller 102.

Stk. 2. Følgende kategorier af oplysninger fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens håndhævelsessag, som der er opnået indsigt i ved partsaktindsigt efter forvaltningsloven eller ved egenacces, jf. § 13, stk. 1, 2. pkt., kan ikke benyttes af den pågældende i en sag ved domstolene, før styrelsen har truffet afgørelse for alle parter, der er genstand for undersøgelsen i håndhævelsessagen, om, at § 6 eller § 11 eller EUF-traktatens artikel 101 eller 102 er overtrådt, og eventuelt udstedt et påbud efter § 16, eller om, at virksomheders tilsagn gøres bindende, jf. § 16 a, stk. 1, eller at sagen på anden vis afsluttes:

1) Oplysninger, som er udarbejdet af andre fysiske eller juridiske personer specifikt til brug for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens håndhævelsessag.
2) Oplysninger, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har udarbejdet og sendt til parterne i forbindelse med styrelsens behandling af håndhævelsessagen.

Stk. 3. Retten kan anmode Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om bemærkninger til, hvorvidt en oplysning er omfattet af stk. 1 og 2.

Kapitel 8

Bestemmelser om sanktioner og bøde- og saktionslempelse

§ 22. Der kan pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder til virksomheder, virksomhedssammenslutninger eller enhver anden juridisk person, der undlader

1) at afgive, herunder inden for den fastsatte frist, fuldstændige og korrekte oplysninger som svar på en anmodning om oplysninger efter § 17,
2) at deltage i eller besvare spørgsmål under et interview, jf. § 17 a,
3) at underkaste sig en kontrolundersøgelse, jf. § 18,
4) at efterkomme en afgørelse om at bringe en overtrædelse af § 6 eller § 11 eller EUF-traktatens artikel 101 eller 102 til ophør,
5) at efterkomme et vilkår eller påbud meddelt efter denne lov eller
6) at efterkomme et tilsagn, som er gjort bindende, jf. § 15 f, stk. 6, eller § 16 a, stk. 1.

Stk. 2. Der kan pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder til en fysisk person, der undlader

1) at afgive, herunder inden for den fastsatte frist, fuldstændige og korrekte oplysninger som svar på en anmodning om oplysninger efter § 17 eller
2) at deltage i eller besvare spørgsmål under et interview, jf. § 17 a.

Stk. 3. Størrelsen af en tvangsbøde til en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person kan udgøre op til 5 pct. af den pågældendes gennemsnitlige samlede daglige omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår pr. dag og beregnes fra den dato, der er angivet i beslutningen om at pålægge tvangsbøder.

§ 23. En virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person kan pålægges en civil bøde, hvis den forsætligt eller uagtsomt

1) overtræder § 6, stk. 1,
2) overtræder § 11, stk. 1,
3) undlader at efterkomme et påbud efter § 6, stk. 4, 1. pkt., eller § 11, stk. 4, 1. pkt., jf. § 16, stk. 1, eller undlader at efterkomme et påbud efter § 16, stk. 3,
4) undlader at efterkomme et tilsagn, som er gjort bindende efter § 16 a, stk. 1,
5) undlader at efterkomme et påbud efter § 16 a, stk. 3,
6) undlader at efterkomme et påbud efter § 16 b,
7) afgiver ukorrekte, ufuldstændige eller vildledende oplysninger som svar på et krav om oplysninger efter § 17, stk. 1, eller undlader at give oplysningerne inden for den fastsatte frist,
8) undlader at deltage i eller besvare spørgsmål under et interview, jf. § 17 a,

9) modsætter sig en kontrolundersøgelse, jf. § 18,
10) som svar på et spørgsmål, der er stillet under en kontrolundersøgelse, jf. § 18, stk. 1, 3. pkt., afgiver et ukorrekt eller vildledende svar eller undlader eller afviser at afgive et fuldstændigt svar,
11) har brudt den forsegling, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har foretaget i medfør af § 18, stk. 5, eller
12) overtræder EUF-traktatens artikel 101 eller 102, jf. § 2, stk. 6.

Stk. 2. En virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person kan pålægges en civil bøde, hvis den forsætligt eller groft uagtsomt
1) undlader at efterkomme et vilkår meddelt i henhold til § 8, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt.,
2) undlader at efterkomme et påbud efter § 10 a, stk. 1 eller 6,
3) undlader at efterkomme et påbud efter § 11 a, stk. 1, eller § 11 b, stk. 2,
4) undlader at efterkomme et krav om anmeldelse af en fusion eller undlader at efterkomme et krav om anmeldelse af en fusion inden for en fastsat frist efter § 12, stk. 6,
5) undlader at anmelde en fusion i henhold til § 12 b, stk. 1, eller undlader at indlevere en almindelig anmeldelse inden udløbet af den frist, der er nævnt i § 12 f, stk. 2,
6) gennemfører en fusion på trods af et forbud herimod i henhold til § 12 c, stk. 2, 2. pkt., overtræder forbuddet mod gennemførelse af en fusion inden godkendelse heraf i henhold til § 12 c, stk. 5, 1. pkt., undlader at efterkomme et vilkår eller påbud efter § 12 c, stk. 6, eller § 12 e, stk. 1 eller 3, eller undlader at efterkomme et påbud meddelt i henhold til § 12 g,
7) afgiver ukorrekte, ufuldstændige eller vildledende oplysninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen eller Konkurrenceankenævnet eller fortier forhold af betydning for den sag eller sektorundersøgelse, jf. § 15 d, hvortil oplysningerne indhentes, uden at forholdet er omfattet af stk. 1, nr. 7 eller 10, eller
8) undlader at efterkomme et påbud efter § 15 f, stk. 4, eller et tilsagn, som er gjort bindende efter § 15 f, stk. 6.

Stk. 3. Når en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person, som har været pålagt en tvangsbøde efter § 22, har opfyldt den pågældende pligt, uden at tvangsbøden i sin helhed er betalt eller inddrevet, kan virksomheden, virksomhedssammenslutningen eller enhver anden juridisk person pålægges en civil bøde svarende til den ikkebetalte del af tvangsbøden.

Stk. 4. En fysisk person kan straffes med bøde for med forsæt eller ved grov uagtsomhed at have medvirket til, at en virksomhed eller en virksomhedssammenslutning har overtrådt § 6 eller § 11 eller EUF-traktatens artikel 101 eller 102, jf. § 2, stk. 6. Straffen kan stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis personen har medvirket til, at en virksomhed eller en virksomhedssammenslutning i strid med § 6, stk. 1, eller EUF-traktatens artikel 101, stk. 1, har indgået en kartelaftale som nævnt i 3. pkt., og overtrædelsen er forsætlig og af grov beskaffenhed navnlig på grund af overtrædelsens omfang eller de skadevirkninger, den er egnet til at medføre. Ved en kartelaftale efter 2. pkt. forstås en aftale, samordnet praksis eller vedtagelse mellem virksomheder i samme omsætningsled om
1) priser, avancer el.lign. for salget eller videresalget af varer eller tjenesteydelser,
2) begrænsninger af produktion eller salg,
3) opdeling af markeder eller kunder eller
4) koordinering af bud.

Stk. 5. Stk. 1, nr. 1, finder ikke anvendelse fra det tidspunkt, hvor en aftale m.v. er anmeldt til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter § 8, stk. 2 eller 4, og indtil styrelsen har meddelt sin afgørelse efter § 8, stk. 2, 4 eller 5.

Stk. 6. En fysisk person kan straffes med bøde for med forsæt eller ved grov uagtsomhed
1) i efterfølgende beskæftigelse, lønnet eller ulønnet, at have behandlet verserende sager, hvor der er udsendt en meddelelse om betænkeligheder, jf. § 15 a, stk. 3, sager vedrørende fusioner, jf. kapitel 4, sager om bødelempelse eller om sanktionslempelse, jf. §§ 23 d-23 i, anke- og retssager vedrørende

afgørelser efter loven og sager om indsigt i alle sådanne sager, som den pågældende har behandlet under sit virke i Konkurrencerådet eller ansættelse i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. § 14 a, stk. 2,

2) at have afgivet ukorrekte, ufuldstændige eller vildledende oplysninger som svar på et krav om oplysninger efter § 17, stk. 1, eller at have undladt at give oplysningerne inden for den fastsatte frist,
3) at have undladt at deltage i eller besvare spørgsmål under et interview, jf. § 17 a, eller
4) at have afgivet ukorrekte, ufuldstændige eller vildledende oplysninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen eller Konkurrenceankenævnet eller fortiet forhold af betydning for den sag eller sektorundersøgelse, jf. § 15 d, hvortil oplysningerne indhentes, uden at forholdet er omfattet af nr. 2.

§ 23 a. En virksomhed kan gøres ansvarlig og hæfter for civile bøder, der pålægges en anden virksomhed inden for samme økonomiske enhed for overtrædelser af § 6 eller § 11 eller EUF-traktatens artikel 101 eller 102.

Stk. 2. Er en virksomhedssammenslutning ikke solvent og kan den derfor ikke betale en bøde, den er blevet pålagt for overtrædelse af § 6 eller § 11 eller EUF-traktatens artikel 101 eller 102, udmålt på grundlag af medlemsvirksomhedernes omsætning, skal sammenslutningen inden for en frist fastsat af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indkalde bidrag fra medlemsvirksomhederne til betaling af bøden.

Stk. 3. Har medlemsvirksomhederne ikke inden for fristen fuldt ud opfyldt forpligtelsen til at betale bidragene efter stk. 2, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen opkræve restbeløbet direkte hos enhver af de virksomheder, hvis repræsentanter var medlemmer af sammenslutningens besluttende organer, da overtrædelsen blev begået.

Stk. 4. Efter at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har krævet betaling i henhold til stk. 3, kan styrelsen også, hvor det er nødvendigt for at sikre fuld betaling af bøden, kræve betaling af udestående bødebeløb hos ethvert medlem af sammenslutningen, der var aktiv på det marked, hvor overtrædelsen fandt sted. Der kan dog ikke kræves betaling af medlemsvirksomheder, som påviser, at de ikke har gennemført sammenslutningens beslutning om en overtrædelse, og som enten ikke har haft kendskab til dennes eksistens eller aktivt har taget afstand fra den, inden Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens undersøgelse blev indledt.

§ 23 b. Ved udmåling af civile bøder til virksomheder, virksomhedssammenslutninger eller enhver anden juridisk person for overtrædelser af denne lov eller af EUF-traktatens artikel 101 eller 102 skal der tages hensyn til overtrædelsens grovhed og varighed. Ved udmåling af civile bøder til virksomheder, virksomhedssammenslutninger eller enhver anden juridisk person skal der desuden tages hensyn til den pågældendes samlede koncernomsætning på verdensplan i det regnskabsår, der går forud for afgørelsen. Endvidere kan der tages hensyn til erstatning, der betales efter mindelig tvistbilæggelse, jf. lov om behandling af erstatningssager vedrørende overtrædelse af konkurrenceretten. Bøderne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Stk. 2. Det skal ved udmåling af en civil bøde til en virksomhed, virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person i almindelighed indgå som skærpende omstændighed, at den pågældende f.eks.,

1) efter at der tidligere er truffet afgørelse om den pågældendes overtrædelse af denne lov eller af EUF-traktatens artikel 101 eller 102, fortsætter den samme overtrædelse eller begår en tilsvarende overtrædelse,
2) har spillet en ledende rolle eller har tilskyndet til overtrædelsen eller
3) har udsat en anden virksomhed for gengældelsesforanstaltninger for at få den til at respektere en konkurrencebegrænsende aftale eller adfærd i strid med § 6 eller § 11 eller EUF-traktatens artikel 101 eller 102.

Stk. 3. Det skal ved udmåling af en civil bøde til en virksomhed, virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person i almindelighed indgå som formildende omstændighed, at den pågældende f.eks.

1) udelukkende har spillet en passiv rolle i forbindelse med overtrædelsen,
2) ikke har efterlevet en ulovlig aftale, vedtagelse eller samordnet praksis efter § 6 eller EUF-traktatens artikel 101,
3) ved en intern politik for overholdelse af konkurrencereglerne til stadighed har gjort en aktiv indsats, for at alle virksomhedens medarbejdere skal overholde denne lov, eller
4) har medvirket til sagens opklaring, uden at betingelserne for bødelempelse i §§ 23 d eller 23 e er opfyldt.

Stk. 4. En civil bøde til en virksomhed, virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person kan maksimalt udgøre 10 pct. af den pågældendes samlede omsætning på verdensplan i det regnskabsår, der går forud for afgørelsen, jf. dog stk. 6. Indgår virksomheden m.v. i en koncern, kan bøden maksimalt udgøre 10 pct. af den samlede omsætning på verdensplan i den pågældende koncern i det regnskabsår, der går forud for afgørelsen, jf. dog stk. 6.

Stk. 5. Vedrører en overtrædelse begået af en virksomhedssammenslutning medlemmernes aktiviteter, er den maksimale størrelse af bøden 10 pct. af summen af den samlede omsætning på verdensplan for hvert af de medlemmer, der er aktive på det marked, der er berørt af den overtrædelse, som sammenslutningen har begået. Indgår et af de pågældende medlemmer i en koncern, indgår den samlede omsætning på verdensplan for den pågældende koncern i summen efter 1. pkt. i stedet for medlemmets egen omsætning. Det enkelte medlems økonomiske ansvar i forbindelse med betaling af bøden må dog ikke overstige det maksimale beløb, der er fastsat efter stk. 4.

Stk. 6. For overtrædelser omfattet af § 23, stk. 1, nr. 7-11, og stk. 2, nr. 2, jf. § 10 a, stk. 1, og nr. 7, kan en civil bøde til en virksomhed, virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person maksimalt udgøre 1 pct. af omsætningen som fastsat efter stk. 4 eller 5.

Stk. 7. Ved udmåling af bøder til fysiske personer for overtrædelser af denne lov eller af EUF-traktatens artikel 101 eller 102 skal der tages hensyn til overtrædelsens grovhed og varighed. Bøderne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

§ 23 c. Forældelsesfristen er 5 år for pålæggelse af en civil bøde til en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person for en overtrædelse af denne lov eller af EUF-traktatens artikel 101 eller 102. Hvis forældelsesfristen på 5 år efter 1. pkt. afbrydes, jf. stk. 3 og 4, løber en ny forældelsesfrist på 5 år. Forældelse indtræder senest 10 år efter begyndelsestidspunktet i henhold til stk. 2.

Stk. 2. Forældelsesfristen for en civil bøde regnes fra den dag, hvor overtrædelsen eller undladelsen er ophørt.

Stk. 3. Forældelsesfristen på 5 år efter stk. 1, 1. pkt., afbrydes fra den dag, hvor mindst én virksomhed i en håndhævelsessag får underretning om det første formelle efterforskningsskridt fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, fra en national konkurrencemyndighed i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller fra Kommissionen, som behandler en håndhævelsessag om den samme aftale, den samme vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder eller den samme samordnede praksis eller anden adfærd, der er forbudt efter denne lov eller efter EUF-traktatens artikel 101 eller 102. Såvel forældelsesfristen på 5 år efter stk. 1, 1. pkt., som forældelsesfristen på 10 år efter stk. 1, 3. pkt., afbrydes fra den dag, hvor en sag om pålæggelse af en civil bøde eller en sag om afgørelse om overtrædelse af konkurrencereglerne indbringes for retten eller Konkurrenceankenævnet efter § 20 eller for retten efter § 24 a. Afbrydelsen gælder for alle virksomheder m.v., der har deltaget i overtrædelsen.

Stk. 4. Afbrydelsen efter stk. 3, 1. pkt., af forældelsesfristen på 5 år efter stk. 1, 1. pkt., ophører den dag, hvor håndhævelsessagen er afsluttet ved en endelig afgørelse om, at denne lov eller EUF-traktatens artikel 101 eller 102 er overtrådt, virksomheders eller virksomhedssammenslutningers tilsagn er gjort bindende eller en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person er

blevet pålagt en bøde, eller når det er besluttet eller der er truffet afgørelse om, at sagen ikke vil blive forfulgt yderligere. Afbrydelsen efter stk. 3, 2. pkt., af forældelsesfristerne efter stk. 1, 1. og 3. pkt., ophører den dag, hvor sagen ikke længere verserer for hverken retten eller Konkurrenceankenævnet og en frist for at appellere en eventuel afgørelse fra retten eller Konkurrenceankenævnet er udløbet eller appelmulighederne i øvrigt er udtømt.

Stk. 5. Forældelsesfristen for bødestraf til en fysisk person er 5 år.

§ 23 d. Den virksomhed, der handler i strid med § 6 eller EUF-traktatens artikel 101, stk. 1, ved at deltage i et kartel, opnår efter ansøgning fritagelse for den bøde, virksomheden ellers ville være blevet pålagt for sin deltagelse i kartellet, hvis ansøgeren opfylder betingelserne i stk. 2 og 3.

Stk. 2. Ansøgeren skal være den første til at fremlægge dokumentation, som

1) på det tidspunkt, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen modtager ansøgningen, sætter styrelsen i stand til at foretage en kontrolundersøgelse i forbindelse med kartellet, forudsat at styrelsen ikke allerede er i besiddelse af tilstrækkelig dokumentation, som sætter styrelsen i stand til at foretage en sådan kontrolundersøgelse, eller at styrelsen ikke allerede har foretaget en sådan undersøgelse, eller
2) efter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens opfattelse er tilstrækkelig til, at der kan fastslås en overtrædelse, som er omfattet af bødelempelsesordningen, forudsat at styrelsen ikke allerede er i besiddelse af tilstrækkelige beviser til at fastslå en sådan overtrædelse, og at ingen anden ansøger tidligere har været berettiget til bødefritagelse efter nr. 1 i forbindelse med kartellet.

Stk. 3. Bødefritagelse kan kun opnås, såfremt ansøgeren

1) afslører sin deltagelse i et kartel,
2) har bragt sin deltagelse i kartellet til ophør senest straks efter indgivelse af ansøgningen om bødelempelse, bortset fra de aktiviteter, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen mener er nødvendige for at sikre undersøgelsens integritet,
3) ikke under planlægningen af sin indgivelse af en ansøgning om bødelempelse til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
   a) har ødelagt, forfalsket eller skjult beviser vedrørende kartellet eller
   b) har afsløret sin planlagte indgivelse af ansøgningen eller noget af dens indhold over for andre end konkurrencemyndigheder i Den Europæiske Union, i EØS-området eller i tredjelande,
4) ikke har taget skridt til at tvinge andre virksomheder til at tilslutte sig kartellet eller til at blive i det og
5) samarbejder oprigtigt, fuldt ud, permanent og hurtigt med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fra det tidspunkt, hvor ansøgningen indgives, og indtil håndhævelsessagen er endeligt afsluttet over for alle de parter, som undersøgelsen omfatter, eller sagen på anden vis er afsluttet.

Stk. 4. Samarbejdet efter stk. 3, nr. 5, indebærer, at ansøgeren opfylder følgende krav:

1) Ansøgeren forsyner straks Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen med alle relevante oplysninger og dokumentation vedrørende kartellet, som den pågældende har adgang til eller kommer i besiddelse af, herunder følgende:
   a) Navn og adresse på ansøgeren.
   b) Navnene på alle andre virksomheder, der deltager eller har deltaget i kartellet.
   c) En detaljeret beskrivelse af kartellet, herunder de berørte produkter og berørte områder og varigheden og arten af karteladfærden.
   d) Oplysninger om tidligere eller eventuelle planlagte fremtidige ansøgninger om bødelempelse til andre konkurrencemyndigheder i Den Europæiske Union, i EØS-området eller i tredjelande vedrørende kartellet.
2) Ansøgeren står til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens rådighed med henblik på at besvare eventuelle forespørgsler, der kan bidrage til at fastslå omstændighederne.
3) Ansøgeren stiller direktører, ledere og andre ansatte til rådighed for interviews med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og gør rimelige bestræbelser på at stille tidligere direktører, ledere og andre ansatte til rådighed for interviews med styrelsen.

4) Ansøgeren ødelægger, forfalsker eller skjuler ikke relevante oplysninger eller dokumentation.
5) Ansøgeren afslører ikke sin indgivelse af ansøgningen om bødelempelse eller noget af dens indhold, før Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har udsendt en klagepunktsmeddelelse i håndhævelsessagen, medmindre andet er aftalt.

§ 23 e. Opfylder en ansøgning om bødefritagelse fra en virksomhed ikke betingelserne i § 23 d, stk. 2, betragtes ansøgningen som en ansøgning om bødenedsættelse, jf. stk. 2-4.

Stk. 2. Den virksomhed, der handler i strid med § 6 eller EUF-traktatens artikel 101, stk. 1, ved at deltage i et kartel, opnår nedsættelse af den bøde, virksomheden ellers ville være blevet pålagt for sin deltagelse i kartellet, hvis ansøgeren fremlægger dokumentation vedrørende kartellet, som repræsenterer en betydelig merværdi i forhold til den dokumentation, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen allerede er i besiddelse af på tidspunktet for ansøgningen, og opfylder betingelserne i § 23 d, stk. 3 og 4.

Stk. 3. Såfremt ansøgeren fremlægger afgørende dokumentation, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen benytter til at påvise yderligere forhold, der fører til, at deltagerne i kartellet pålægges større bøder, end det ellers ville have været tilfældet, tages sådanne yderligere forhold ikke i betragtning ved fastsættelsen af en eventuel bøde til den pågældende ansøger.

Stk. 4. Bødenedsættelsen for den første ansøger, der opfylder betingelserne i stk. 2, udgør 50 pct. af den bøde, ansøgeren ellers ville være blevet pålagt for sin deltagelse i kartellet. For den anden ansøger, der opfylder betingelserne i stk. 2, udgør bødenedsættelsen 30 pct. For efterfølgende ansøgere, der opfylder betingelserne i stk. 2, udgør bødenedsættelsen op til 20 pct.

§ 23 f. Der kan indgives en foreløbig ansøgning om bødefritagelse eller bødenedsættelse, med henblik på at ansøgeren kan tildeles en plads i køen til denne bødelempelse.

Stk. 2. En foreløbig ansøgning skal indeholde de oplysninger om kartellet, som er tilgængelige for ansøgeren på tidspunktet for indgivelsen af den foreløbige ansøgning. Oplysningerne kan f.eks. vedrøre følgende:
1) Ansøgerens navn og adresse.
2) Grundlaget for de betænkeligheder, der har ført til ansøgningen.
3) Navnene på alle andre virksomheder, der deltager eller har deltaget i kartellet.
4) De berørte produkter og områder.
5) Varigheden og arten af karteladfærden.
6) Oplysninger om tidligere eller eventuelle fremtidige ansøgninger om bødelempelse til konkurrencemyndigheder i Den Europæiske Union, i EØS-området eller i tredjelande vedrørende kartellet.

Stk. 3. En foreløbig ansøgning skal færdiggøres inden for den frist, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter fristen således, at ansøgeren kan indsamle de nødvendige oplysninger og dokumentation til opfyldelse af betingelserne for enten bødefritagelse eller bødenedsættelse. Færdiggøres den foreløbige ansøgning inden for fristen, anses ansøgningen for indgivet på tidspunktet for indgivelsen af den foreløbige ansøgning.

Stk. 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har beføjelse til at imødekomme eller afvise en ansøgning efter stk. 1.

§ 23 g. Der kan indgives en forkortet ansøgning om bødefritagelse eller bødenedsættelse, hvis ansøgeren har ansøgt Europa-Kommissionen herom ved at indgive enten en foreløbig eller en fuldstændig ansøgning vedrørende det samme kartel, forudsat at denne ansøgning dækker mere end tre medlemsstater i Den Europæiske Union som berørte områder.

Stk. 2. En forkortet ansøgning skal bestå af en kort angivelse af følgende:
1) Ansøgerens navn og adresse.
2) Navne på de øvrige deltagere i kartellet.
3) De berørte produkter og områder.
4) Varigheden og arten af karteladfærden.

5) De medlemsstater i Den Europæiske Union, hvor dokumentationen om kartellet formodes at foreligge.
6) Oplysninger om enhver tidligere ansøgning om bødelempelse eller eventuelle planlagte fremtidige ansøgninger om bødelempelse, der er indgivet til enhver anden konkurrencemyndighed i Den Europæiske Union, i EØS-området eller i tredjelande vedrørende kartellet.

Stk. 3. Når Europa-Kommissionen modtager en fuldstændig ansøgning og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen modtager en forkortet ansøgning vedrørende det samme kartel, er Kommissionen, i perioden indtil der er opnået klarhed om, hvorvidt Kommissionen vil forfølge hele eller dele af sagen, den primære kontakt for ansøgeren, navnlig med hensyn til at give anvisninger til ansøgeren om gennemførelse af enhver yderligere intern undersøgelse. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kun kræve af ansøgeren, at denne fremlægger specifikke præciseringer vedrørende de punkter, der er nævnt i stk. 2, før styrelsen kræver, at der indgives en fuldstændig ansøgning efter stk. 5.

Stk. 4. Når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen modtager en forkortet ansøgning, kontrollerer styrelsen, om den på tidspunktet for modtagelsen heraf allerede har modtaget en forkortet eller fuldstændig ansøgning om bødelempelse fra en anden ansøger vedrørende det samme kartel. Har Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke modtaget en sådan ansøgning fra en anden ansøger og anser den forkortede ansøgning for at opfylde kravene i stk. 2, underretter styrelsen ansøgeren herom.

Stk. 5. Der kan indgives en fuldstændig ansøgning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, så snart Kommissionen har meddelt styrelsen, at Kommissionen ikke agter at behandle hele eller dele af sagen. Kun undtagelsesvis, når det er nødvendigt af hensyn til sagsafgrænsningen eller sagsfordelingen, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen forlange, at ansøgeren indgiver en fuldstændig ansøgning, inden Kommissionen har meddelt styrelsen, at den ikke agter at forfølge hele eller dele af sagen. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan fastsætte en rimelig frist, inden for hvilken ansøgeren skal indgive sin fuldstændige ansøgning sammen med de relevante oplysninger og dokumentation. Dette berører ikke ansøgerens ret til frivilligt at indgive en fuldstændig ansøgning på et tidligere tidspunkt.

Stk. 6. En ansøger, som indgiver en fuldstændig ansøgning efter stk. 5 inden for den af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsatte frist, anses for at have indgivet den fulde ansøgning på det tidspunkt, hvor den forkortede ansøgning blev modtaget, forudsat at den forkortede ansøgning dækker det eller de samme berørte produkter og områder og den samme varighed af kartellet som i den ansøgning om bødelempelse, der er indgivet til Kommissionen, og som kan være blevet opdateret.

§ 23 h. En ansøgning om bødefritagelse eller bødenedsættelse, herunder en foreløbig ansøgning efter § 23 f eller en forkortet ansøgning efter § 23 g, kan indgives skriftligt eller mundtligt til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Ansøgningen kan indgives på dansk eller engelsk. Efter aftale mellem Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og ansøgeren kan ansøgningen endvidere indgives på et andet af de officielle sprog i Den Europæiske Union.

Stk. 2. En ansøgning efter stk. 1 behandles efter følgende procedure:
1) På ansøgerens anmodning bekræfter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skriftligt, at styrelsen har modtaget en ansøgning om bødelempelse med angivelse af dato og tidspunkt for modtagelsen.
2) Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afgiver et foreløbigt tilsagn, der indeholder oplysninger om, hvorvidt betingelserne i § 23 d, stk. 2 og 3, eller § 23 e, stk. 2, er opfyldt, og om, hvorvidt der er grundlag for at meddele afslag på ansøgningen, fordi betingelserne i § 23 d, stk. 3 og 4, ikke er opfyldt.
3) Når håndhævelsessagen er endeligt afsluttet over for alle de øvrige parter, som har været involveret i kartellet, meddeler Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skriftligt ansøgeren, hvorvidt betingelserne i § 23 d, stk. 3 og 4, er opfyldt, og i bekræftende fald, om bødefritagelse eller bødenedsættelse kan ske i overensstemmelse med det foreløbige tilsagn, som ansøgeren har fået efter nr. 2.

Stk. 3. Forskellige virksomheder kan ikke indgive fælles ansøgning om bødelempelse, medmindre virksomhederne er koncernforbundne og ansøgningen angiver, hvilke virksomheder ansøgningen skal omfatte.

§ 23 i. § 23 i. En ansøgning om bødefritagelse eller bødenedsættelse fra en virksomhed omfatter automatisk nuværende og tidligere bestyrelsesmedlemmer, ledende medarbejdere og andre ansatte.

Stk. 2. En fysisk person, som er omfattet af en ansøgning i henhold til stk. 1, opnår tiltalefrafald og fritagelse for et eventuelt særskilt krav om konfiskation, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1) Virksomhedens ansøgning opfylder betingelserne i § 23 d, stk. 2, og § 23 d, stk. 3, nr. 1.
2) Den pågældende opfylder individuelt betingelsen i § 23 d, stk. 3, nr. 5, jf. § 23 d, stk. 4.
3) Virksomhedens ansøgning ligger forud for det tidspunkt, hvor den fysiske person af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen eller National Enhed for Særlig Kriminalitet er gjort bekendt med den sag, som ansøgningen angår.

Stk. 3. Opfylder en ansøgning om bødefritagelse fra en virksomhed ikke betingelserne herfor, opnår en fysisk person, som er omfattet af en ansøgning i henhold til stk. 1, bødenedsættelse, såfremt virksomhedens ansøgning opfylder betingelserne herfor i § 23 e, stk. 2, og den fysiske person individuelt opfylder betingelsen i § 23 d, stk. 3, nr. 5, jf. § 23 d, stk. 4. § 23 e, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse. Et eventuelt særskilt krav om konfiskation nedsættes med de samme procentsatser som nævnt i § 23 e, stk. 4.

Stk. 4. En fysisk person kan indgive en individuel ansøgning om sanktionslempelse. En fysisk person opnår tiltalefrafald og fritagelse for et eventuelt særskilt krav om konfiskation, hvis den pågældende opfylder betingelserne i § 23 d, stk. 2-4. Hvis betingelserne for tiltalefrafald ikke er opfyldt, opnår den pågældende bødenedsættelse og nedsættelse af et eventuelt særskilt krav om konfiskation, hvis vedkommende individuelt opfylder betingelserne i § 23 e, stk. 2. § 23 e, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 23 f og § 23 h, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, finder tilsvarende anvendelse for ansøgninger efter stk. 1 og 4. Endvidere finder § 23 h, stk. 2, nr. 2, tilsvarende anvendelse, idet National Enhed for Særlig Kriminalitet dog forinden afgivelsen af et foreløbigt tilsagn til en fysisk person skal tiltræde, at betingelserne herfor er til stede.

Stk. 6. Når sagen er endeligt oplyst og vurderet, meddeler National Enhed for Særlig Kriminalitet tiltalefrafald til fysiske personer omfattet af stk. 1 eller 4, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

§ 23 j. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan i sager om en virksomheds eller en virksomhedssammenslutnings overtrædelse af denne lov eller EUF-traktatens artikel 101 eller 102 i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, kan erkende overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en civil bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Et bødeforelæg efter stk. 1 skal indeholde

1) navn, adresse og cvr-nummer på den virksomhed eller virksomhedssammenslutning, som bødeforelægget rettes til, og
2) oplysning om det forhold, som den civile bøde angår.

Stk. 3. Oplysning efter stk. 2, nr. 2, skal omfatte følgende:

1) Hjemmelen til at pålægge den civile bøde.
2) En kort beskrivelse af den overtrædelse af konkurrenceloven eller EUF-traktatens artikel 101 eller 102, som giver anledning til udstedelse af bødeforelægget, med angivelse af tid, sted, genstand, udførelsesmåde og andre nærmere omstændigheder, som er nødvendige for en tilstrækkelig og tydelig beskrivelse.
3) Eventuelle formildende eller skærpende omstændigheder, jf. § 23 b, stk. 2 og 3.

Stk. 4. Vedtages den civile bøde, bortfalder videre forfølgning.

Kapitel 9

Behandling af sager om pålæggelse af civile bøder

§ 24. Reglerne i dette kapitel finder anvendelse på sager om civile bøder, jf. § 23, stk. 1-3.

Stk. 2. Sagen behandles i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 3. Retten er ikke bundet af parternes påstande om størrelsen af den civile bøde.

§ 24 a. Sagen kan indbringes for retten af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, når afgørelsen om overtrædelse af konkurrencereglerne har været behandlet af Konkurrenceankenævnet.

Stk. 2. Indbringer den, som afgørelsen retter sig mod, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens eller Konkurrenceankenævnets afgørelse for retten, jf. § 20, stk. 3, afgøres spørgsmålet om pålæggelse af en civil bøde under denne sag.

Stk. 3. Sagen kan uanset stk. 1 indbringes for retten af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, når fristen for at klage til Konkurrenceankenævnet eller for indbringelse for domstolene er udløbet, uden at klage eller indbringelse er sket, jf. § 20, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, eller hvis sagen vedrører en civil bøde efter § 23, stk. 3.

§ 24 b. Tredjemand, der kan blive draget strafferetligt til ansvar for den overtrædelse, som sagen angår, kan ikke indtræde som part i sagen efter retsplejelovens § 251.

Stk. 2. Tredjemand, der kan blive draget strafferetligt til ansvar for den overtrædelse, som sagen angår, kan indtræde i sagen for at varetage sine interesser, uanset om den pågældende støtter en af parterne i sagen. Retsplejelovens § 252, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse. Retten beskikker efter anmodning en advokat for den pågældende. Om salær og godtgørelse for udlæg til den beskikkede advokat gælder det samme som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31.

§ 24 c. En civil bøde skal betales til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan efter anmodning fra den domfældte tillade henstand med eller afdragsvis betaling af en civil bøde.

Stk. 3. Betales en civil bøde ikke, inddrives den af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 4. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan tillade henstand med eller afdragsvis betaling af civile bøder.

Stk. 5. En civil bøde tilfalder statskassen.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte bestemmelser om opkrævning og inddrivelse af civile bøder, herunder om den administrative behandling af sager om henstand med eller afdragsvis betaling af civile bøder.

Kapitel 9 a

(Ophævet)

Kapitel 9 b

(Ophævet)

Kapitel 10

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

§ 27. Loven træder i kraft den 1. januar 1998. Dog træder bestemmelserne i § 14, stk. 3, og § 15 i kraft den 1. juli 1997.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttrædelse ophæves konkurrenceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 114 af 10. marts 1993, samt lov om kontrol med overholdelsen af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om monopoler og konkurrencebegrænsninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 449 af 10. juni 1991. En godkendelse, som er meddelt efter konkurrencelovens § 14, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 114 af 10.

marts 1993, bevarer sin gyldighed, indtil Konkurrencerådet måtte træffe afgørelse om at tilbagekalde godkendelsen, jf. dog stk. 6. Afgørelsen træffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 3. Sager efter konkurrenceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 114 af 10. marts 1993, der ikke er færdigbehandlede ved lovens ikrafttrædelse, bortfalder. Dette gælder dog ikke klagesager samt sager, der verserer ved Konkurrenceankenævnet.

Stk. 4. Konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som består på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse, og som er forbudt i medfør af § 6, stk. 1, kan, hvis de anmeldes inden den 1. juli 1998 med henblik på en fritagelse efter § 8, opretholdes indtil 3 måneder efter, at Konkurrencerådet har truffet afgørelse i sagen, uanset at Konkurrencerådet meddeler afslag. Konkurrencerådet kan forlænge fristen på 3 måneder.

Stk. 5. De administrative regler, der er fastsat i medfør af § 7, nr. 2, i konkurrenceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 114 af 10. marts 1993, forbliver i kraft, indtil nye regler eventuelt fastsættes efter § 4, stk. 3, i lov om mærkning og skiltning med pris m.v. som affattet ved denne lovs § 28, nr. 1. Administrationen af de hidtil gældende regler som nævnt i 1. pkt. overføres til Forbrugerstyrelsen. Forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af de hidtil gældende regler som nævnt i 1. pkt. straffes med bøde. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 6. Uanset stk. 2, 2. og 3. pkt., finder lovens kapitel 2 anvendelse på aftaler og samordnet praksis mellem virksomheder samt vedtagelser inden for en sammenslutning af virksomheder om faste videresalgspriser for detailsalget af bøger.

§ 28. (Ophævet)

§ 29. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 1541 af 13. december 2016 om behandling af erstatningssager vedrørende overtrædelser af konkurrenceretten[2)] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 17. Loven træder i kraft den 27. december 2016, jf. dog stk. 2 og 3.
Stk. 2 og 3. (Udelades)

Lov nr. 1545 af 19. december 2017 (Undtagelse fra forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler, fusioner, egenacces, databeskyttelsesretlige regler, foreløbig ansøgning om straflempelse og nordisk samarbejde)[3)] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Denne lovs § 1, nr. 9, træder i kraft den 25. maj 2018.

Stk. 3. Denne lovs § 1, nr. 4 og 6, finder ikke anvendelse på anmeldelser af fusioner, der efter regler udstedt i medfør af § 12 b, stk. 3, i konkurrenceloven enten betragtes som fuldstændige eller er erklæret fuldstændige før lovens ikrafttræden. For sådanne anmeldelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Denne lovs § 1, nr. 8, finder ikke anvendelse på anmodninger om egenacces, som er modtaget før lovens ikrafttræden. For sådanne anmodninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. Regler udstedt i medfør af konkurrencelovens § 7, stk. 5, 2. pkt., og § 14, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 8. juli 2015, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye forskrifter.

Lov nr. 207 af 15. februar 2021 (Indførelse af mulighed for civile bøder, strukturelle påbud, interviews, kontrolundersøgelser i private hjem m.v.)[4] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 4. marts 2021.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på sager, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen inden lovens ikrafttræden i medfør af konkurrencelovens § 15 a, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 155 af 1. marts 2018, har udsendt en klagepunktsmeddelelse, eller hvor Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet inden lovens ikrafttræden har rejst sigtelse efter retsplejeloven mod en virksomhed eller en virksomhedssammenslutning for overtrædelse af bestemmelserne i konkurrenceloven eller EUF-traktatens artikel 101 eller 102. For sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse, dog finder konkurrencelovens § 20, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 36-39, anvendelse i forhold til klager, som indbringes efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 638 af 11. juni 2024 (Krav om anmeldelse af visse fusioner under omsætningstærsklerne, indførelse af mulighed for markedsefterforskning og bødeudmåling m.v.)[5] indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2024.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på fusioner, hvor en fusionsaftale er indgået, et overtagelsestilbud er offentliggjort eller en kontrollerende andel er erhvervet inden lovens ikrafttræden. For sådanne fusioner finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. For overtrædelser, der har fundet sted før den 1. juli 2024, og som fortsat finder sted efter denne dato, finder denne lov anvendelse, dog således at afgørelsen ikke må blive strengere end efter de hidtil gældende regler.

Stk. 4. § 1, nr. 22-26, gælder også for lovovertrædelser, der er begået før lovens ikrafttræden. Dette gælder dog ikke, hvis forældelse er indtrådt efter de hidtil gældende regler.

Erhvervsministeriet, den 3. november 2024

MORTEN BØDSKOV

/ Katrine Lapp

[1)] Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/1/EU af 11. december 2018 om styrkelse af de nationale konkurrencemyndigheders forudsætninger for at håndhæve konkurrencereglerne effektivt og sikring af et velfungerende indre marked, EU-Tidende 2019, nr. L 11, side 3.

2) Lovændringen vedrører § 13, stk. 2, nr. 2 og 3, kapitel 9 a og 9 b.

3) Lovændringen vedrører § 7, § 12 d, stk. 1, 2. pkt., § 12 d, stk. 3, § 12 d, stk. 5, § 12 d, stk. 6, § 12 d, stk. 9, § 13, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 13 a, § 14, stk. 4, § 15 a, stk. 1, § 17, stk. 3, § 18, stk. 9, 1. pkt., § 18, stk. 10, § 18 a, stk. 2, § 19, stk. 1, § 19, stk. 2, nr. 2, 2. pkt., § 23, stk. 5, 2. pkt., § 23 a, stk. 1, § 23 a, stk. 5, 4. pkt., § 23 a, stk. 6, § 23 a, stk. 7, 1. pkt., § 23 a, stk. 7, nr. 1-3, § 23 a, stk. 8, 1. og 2. pkt., § 23 a, stk. 9, 1. og 2. pkt., og § 23 a, stk. 11, 2. pkt.

4) Lovændringen af konkurrenceloven vedrører fodnote til lovens titel, overskriften til kapitel 1, § 2, stk. 6, § 5 b, § 13, stk. 1, 1. pkt., § 13, sk. 2, nr. 4, § 14, stk. 5, § 14 a, § 14 b, § 15, stk. 2, § 15, stk. 3, 3. pkt., § 15, stk. 5, § 15 a, stk. 2, § 16, stk. 1, § 16, stk. 1, nr. 5-7, § 16, stk. 2, § 16, stk. 4, § 16 a, stk. 1, § 16 a, stk. 2, § 16 a, stk. 4, nr. 3, § 16 b, § 17, stk. 1, § 17, stk. 2, § 17, stk. 3, § 17 a, § 17 b, § 17 c, § 18, stk. 1, § 18, stk. 4, 1. pkt., § 18, stk. 9, 1. pkt., § 18 a, § 18 b, § 18 c, § 18 d, § 19, stk. 1, § 19, stk. 2, § 19, stk. 2, nr. 2, § 19, stk. 6, § 20, stk. 1, § 20, stk. 2, 1. pkt., § 20, stk. 3, 1. pkt. og 2. pkt., § 21 a, § 22, § 23, § 23 a, § 23 b, § 23 c, § 23 d, § 23 e, § 23 f, § 23 g, § 23 h, § 23 i, § 23 j og lovens kapitel 9. Lovændringen af straffeloven vedrører § 299 c.

5) Lovændringen af konkurrenceloven vedrører § 12, stk. 1, nr. 2-4, § 12, stk. 4, § 12, stk. 5, § 12, stk. 6, § 12 b, stk. 1, 2. pkt., § 15 f, § 19, stk. 1, 1. pkt., § 19, stk. 2, nr. 2, § 19, stk. 4, 1. pkt., § 19, stk. 7, overskriften til kapitel 8, § 22, stk. 1, nr. 6, § 23, stk. 2, nr. 4-8, § 23 b, stk. 1, 1. pkt., § 23 b, stk. 4, § 23 b, stk. 6 og 7, § 23 c, stk. 1, 2. pkt., § 23 c, stk. 3, 1. og 2. pkt., § 23 c, stk. 4, § 23 c, stk. 4, 2. pkt.